# KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/508

## af 7. april 2020

## om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

### 1. SAGSFORLØB

#### 1.1. Indledning

(1) Den 12. august 2019 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål (»SSHR« eller »den undersøgte vare«) med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina (»Kina)« og Taiwan (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i forordning (EU) 2016/1036. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 28. juni 2019 af European Steel Association (»Eurofer« eller »klageren«) på vegne af fire EU-producenter, der tegner sig for den samlede EU-produktion af den undersøgte vare. Klagen indeholdt beviser for dumping fra de pågældende lande med deraf følgende væsentlig skade, hvilket var tilstrækkeligt til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(3) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 ([3]).

#### 1.2. Interesserede parter

(4) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede Kommissionen specifikt klageren, kendte eksporterende producenter i de pågældende lande og myndighederne i de pågældende lande, kendte importører og brugere i Unionen om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(5) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Kommissionen modtog bemærkninger, som er behandlet i afsnit 2.3 og 5.2.3.

---

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269 I af 12.8.2019, s. 1).

([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 af 23. januar 2020 om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien til genstand for registrering (EUT L 19 af 24.1.2020, s. 5).

### 1.3. **Stikprøveudtagning**

(6) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

#### 1.3.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(7) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den havde besluttet at begrænse antallet af EU-producenter, der skulle indgå i undersøgelsen, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve, og at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog den foreløbige stikprøve på grundlag af de produktions- og salgsmængder i Unionen, som EU-producenterne havde indberettet i forbindelse med analysen af situationen forud for indledningen af undersøgelsen, hvor der også blev taget hensyn til deres geografiske beliggenhed. Den således udtagne foreløbige stikprøve bestod af tre EU-producenter, der tegnede sig for over 78 % af produktionen og 88 % af salget i Unionen af samme vare, og som var beliggende i tre forskellige medlemsstater. Nærmere oplysninger om denne foreløbige stikprøve blev stillet til rådighed i det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter, og de fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

(8) Som følge af ovenstående blev den foreløbige stikprøve af EU-producenter bekræftet. Den bestod af Aperam Belgium (»Aperam«), Acciai Speciali Terni S.p.A. (»AST«) og OTK Stainless Oy (»OTK«). Den endelige stikprøve er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

#### 1.3.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(9) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle kendte ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(10) To ikke forretningsmæssigt forbundne importører gav sig til kende som interesserede parter og afgav de ønskede oplysninger. I betragtning af det lave antal besvarelser var det ikke nødvendigt at udtage en stikprøve. Begge importører blev anmodet om at udfylde et spørgeskema.

#### 1.3.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i de pågældende lande*

(11) I betragtning af antallet af kendte producenter af den pågældende vare i de pågældende lande fremgik det af indledningsmeddelelsen, at stikprøveudtagning kun ville gælde Kina, og Kommissionen anmodede derfor alle kinesiske eksporterende producenter om at fremlægge de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen, for at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald udtage en stikprøve.

(12) Desuden anmodede Kommissionen Republikken Indonesiens ambassade i Bruxelles, Folkerepublikken Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union og Taipei-repræsentationskontoret ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, som kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

##### 1.3.3.1. Indonesien

(13) Kommissionen havde kun kendskab til to eksporterende producenter i Indonesien ved indledningen af undersøgelsen. Kommissionen havde derfor ikke til hensigt at udtage en stikprøve. Ingen andre eksporterende producenter gav sig til kende. Kommissionen foretog derfor en undersøgelse af de to eksporterende producenter i Indonesien.

##### 1.3.3.2. Folkerepublikken Kina

(14) Fem eksporterende producenter i Kina afgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen, og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre virksomheder, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Grundlaget for udtagelsen af stikprøven var de største eksportmængder til Unionen.

(15) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle de berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i Kina hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

(16) Efter kontrolbesøgene besluttede Kommissionen i betragtning af manglerne ved oplysningerne fra én stikprøveudtaget kinesisk eksporterende producent at se bort fra disse oplysninger på grundlag af grundforordningens artikel 18, stk. 1 ([4]).

(17) Som følge heraf blev stikprøven af de kinesiske eksporterende producenter reduceret til to virksomheder, der dækkede ca. 92 % af den kinesiske eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden, hvilket stadig var et højt samarbejdsniveau.

1.3.3.3. Taiwan

(18) Det fremgik af indledningsmeddelelsen, at Kommissionen ikke havde til hensigt at anvende stikprøver for Taiwan, da Kommissionen kun havde kendskab til en eksporterende producent. Kort før indledningen af undersøgelsen orienterede Taipei-repræsentationskontoret ved Den Europæiske Union Kommissionen om, at der kunne være i alt 12 yderligere eksporterende producenter af den pågældende vare i Taiwan. Ved indledningen af undersøgelsen bad Kommissionen derfor de 13 parter om at besvare stikprøvespørgsmål og efterfølgende besvare et par andre spørgsmål med henblik på at uddybe deres rolle og præcise aktiviteter. På dette grundlag kunne Kommissionen i sidste ende identificere to eksporterende producenter af den pågældende vare i Taiwan. Det var derfor ikke nødvendigt med stikprøveudtagning.

(19) De to eksporterende producenter tegnede sig for ca. 56 % af den samlede eksportmængde fra Taiwan til Unionen. Svarene fra syv af de taiwanske parter, der blev kontaktet af Kommissionen ved indledningen af proceduren, viste, at disse virksomheder faktisk var uafhængige servicecentre og/eller forhandlere, og at hovedparten af den resterende taiwanske eksport til Unionen i sidste ende blev foretaget af disse parter, hvis ikke hele den resterende del. Disse servicecentre havde ikke varm- eller koldvalsningsanlæg og blev derfor ikke betragtet som producenter af den pågældende vare. Desuden var deres merværdi begrænset i forhold til omkostningerne ved deres input. På baggrund af svarene på de spørgsmål, der er omhandlet i betragtning 18, fulgte Kommissionen imidlertid op ved at give disse parter et præcist spørgeskema for at opnå en god forståelse af, hvordan det taiwanske salg af den undersøgte vare fungerer.

1.4. **Individuel undersøgelse**

(20) Oprindeligt anmodede fire kinesiske eksporterende producenter, der besvarede stikprøveskemaet, om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Kommissionen gjorde spørgeskemaet tilgængeligt online på dagen for indledningen af undersøgelsen ([5]). Ved annonceringen af stikprøven underrettede Kommissionen desuden de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, om, at de ville blive anmodet om at afgive en spørgeskemabesvarelse, hvis de ønskede at blive undersøgt individuelt. Ingen af virksomhederne besvarede imidlertid spørgeskemaet. Der blev derfor ikke foretaget nogen individuel undersøgelse.

1.5. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(21) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), til Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«).

(22) I klagen fremlagde klageren desuden tilstrækkelige umiddelbare beviser for fordrejninger af råmaterialepriserne i Indonesien og Kina for så vidt angår den pågældende vare. Som anført i indledningsmeddelelsen omfattede denne undersøgelse derfor disse fordrejninger af råmaterialepriserne for at afgøre, om bestemmelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2a og 2b, skal finde anvendelse i forbindelse med Indonesien og Kina. Kommissionen sendte derfor yderligere spørgeskemaer i denne henseende til Indonesiens regering (»GOI«) og GOC.

(23) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de tre stikprøveudtagne EU-producenter, klageren, de to ikke forretningsmæssigt forbundne importører og to brugere, som havde givet sig til kende, de ni eksporterende producenter i de pågældende lande og alle de erhvervsdrivende, som havde givet sig til kende og anmodet om et spørgeskema. De samme spørgeskemaer var også blevet gjort tilgængelige online ([6]) på tidspunktet for indledningen af proceduren.

([4]) Se afsnit 3.2 i forordningen.
([5]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411.
([6]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411.

(24) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter, to ikke forretningsmæssigt forbundne importører, to brugere, to kendte eksporterende producenter i Indonesien, de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina, de to eksporterende producenter i Taiwan og et ikke forretningsmæssigt forbundet servicecenter i Taiwan. Der blev også modtaget en spørgeskemabesvarelse fra GOI. Der blev ikke modtaget nogen besvarelser fra GOC af nogen af de to fremsendte spørgeskemaer.

(25) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende parter:

a) *EU-producenter og deres sammenslutning*

— Acciai Speciali Terni S.p.A., Terni, Italien (»AST«)

— Aperam Stainless Belgium, Châtelet og Genk, Belgien (»Aperam«)

— Outokumpu Stainless Oy, Tornio, Finland (»OTK«)

— Eurofer, Bruxelles, Belgien

b) *Brugere i Unionen*

— Marcegaglia Specialties S.p.A., Mantova, Italien (»Marcegaglia«)

c) *Eksporterende producenter*

Eksporterende producenter i Indonesien:

— PT Indonesia, Tsinghan Stainless Steel, Jakarta (»ITSS«)

— PT Indonesia Guang Cing Nickel og Stainless Steel Industry, Jakarta (»GCNS«)

Eksporterende producenter i Kina:

— Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan (»STSS«), dennes forretningsmæssigt forbundne eksportør i tredjelandet — Tisco Stainless Steel (H.K.) Ltd., Hongkong (»Tisco HK«), og fem forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina: Beijing Taigang Sales Co., Shanxi Taigang Bonded & Conprehensive, Taiyuan Iron & Steel (Group) Fly Ash Comprehensive Utilization Co. Ltd., Taiyuan Taigang Daming Metal Products, Ltd., samt Tianjin Tisco og TPCO Stainless Steel

— Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd., Xmen (»FSS«)

— Zhenxhi Group Eastern Special Steel Co., Ltd., Jiaxing (»Zhenshi«)

Eksporterende producenter i Taiwan:

— Yieh United Steel Co. (»Yusco«), dennes forretningsmæssigt forbundne producent Tang Eng Iron Works Co. Ltd. (»Tang Eng«), dennes forretningsmæssigt forbundne servicecenter Yieh Mau Co. (»YMC«) og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler Yieh Co. Ltd. (»YCL«), Kaohsiung (sammen benævnt »Yusko-gruppen«)

— Walsin Lihwa Co., Tainan (»Walsin«)

Uafhængigt servicecenter i Taiwan:

— YC INOX Ltd., Changhua County (»YC INOX«).

(26) For så vidt angår proceduren i grundforordningens artikel 7, stk. 2a og 2b, blev der afholdt en høring med GOI.

### 1.6. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(27) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2018 til den 30. juni 2019 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

### 1.7. **Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a**

(28) Eftersom der ved indledningen af undersøgelsen var tilstrækkelige beviser, som pegede på, at der forekom væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), for så vidt angår Kina, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at indlede undersøgelsen af de eksporterende producenter fra dette land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(29) For at indsamle de nødvendige data med henblik på en mulig anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, opfordrede Kommissionen derfor i indledningsmeddelelsen alle eksporterende producenter i Kina til at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i bilag III til indledningsmeddelelsen, for så vidt angår de input, der anvendes til fremstilling af SSHR. Fem kinesiske eksporterende producenter afgav de relevante oplysninger.

(30) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige til sin undersøgelse af de påståede væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fremsendte den et spørgeskema til GOC, jf. betragtning 21. Der blev ikke modtaget noget svar fra GOC. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den ville anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, til at fastslå, om der forekommer væsentlige fordrejninger i Kina.

(31) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen også alle interesserede parter til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge supplerende dokumentation om hensigtsmæssigheden af anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af nævnte meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. To eksporterende producenter fremsatte bemærkninger vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger.

(32) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen også, at den på grundlag af den foreliggende dokumentation kunne blive nødt til at vælge et passende repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), med henblik på at fastsætte den normale værdi på grundlag af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier.

(33) Den 9. september 2019 offentliggjorde Kommissionen det første notat til sagen (»notatet af 9. september«), hvori den opfordrede interesserede parter til at give deres mening til kende angående de relevante kilder, som Kommissionen kan anvende til at fastsætte den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e), andet afsnit. I dette notat opstillede Kommissionen en liste over alle produktionsfaktorer, såsom materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare. Ud fra de kriterier, der ligger til grund for valget af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, identificerede Kommissionen desuden mulige repræsentative lande (nemlig Brasilien, Malaysia, Sydafrika og Tyrkiet).

(34) Kommissionen gav alle interesserede parter lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra to kinesiske eksporterende producenter og klageren. GOC fremsatte ingen bemærkninger.

(35) Kommissionen behandlede disse bemærkninger i det andet notat om kilderne til fastsættelse af den normale værdi, dateret den 10. oktober 2019 (»notatet af 10. oktober«). Kommissionen opstillede også en foreløbig liste over produktionsfaktorer og konkluderede, at Brasilien på det tidspunkt var det mest passende repræsentative land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger, og der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

## 2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

### 2.1. **Den pågældende vare**

(36) Den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, er fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm., som i øjeblikket tariferes under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien. Disse HS-koder angives kun til orientering.

2.2. **Samme vare**

(37) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarkeder

— den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Tyrkiet, som fungerede som repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(38) Kommissionen besluttede på dette tidspunkt, at disse varer derfor udgør samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. **Påstande vedrørende varedækningen**

(39) Marcegaglia og de to eksporterende producenter i Indonesien hævdede, at sorte bredbånd burde udelukkes fra undersøgelsen. De hævdede, at den nuværende undersøgelse omfatter to forskellige typer af ruller af rustfrit stål, nemlig hvide og sorte bredbånd, og at selv om både sorte og hvide bredbånd er klassificeret under de samme HS-koder (som defineret i indledningsmeddelelsen), er deres egenskaber og påtænkte anvendelsesformål forskellige. Med hensyn til fysiske og kemiske egenskaber anførte Marcegaglia bl.a., at sorte bredbånd for så vidt angår korrosionsbestandighed ikke engang kan betragtes som varer af rustfrit stål. De er efter Marcegaglias opfattelse halvfabrikata, som hverken er udglødet eller bejdsede.

(40) Ifølge Marcegaglia fremstilles sorte SSHR desuden ved varmvalsning af plader og leveres hovedsagelig, om ikke udelukkende, til genvalsningsanlæg. Marcegaglia hævdede, at sorte SSHR faktisk kun kan anvendes til yderligere forarbejdning (genvalsning) til bejdsede bredbånd eller koldvalsede ruller af rustfrit stål, og at der kun er to genvalsningsanlæg i Unionen, nemlig Marcegaglia og en anden meget mindre part. Parten påstod, at sorte SSHR, som varekategori, mere ligner plader af rustfrit stål end hvide SSHR på grund af sin iboende egenskab af halvfabrikata.

(41) Ifølge Marcegaglia er hvide SSHR en færdigvare af rustfrit stål fremstillet ved udglødning og bejdsning af sorte SSHR. Sidstnævnte er derfor det uundværlige råmateriale til fremstilling af hvide SSHR i samme omfang som plader er det uundværlige råmateriale til fremstilling af sorte SSHR. Som sådan kan hvide SSHR anvendes uden yderligere forarbejdning fra slutbrugernes side til direkte industriel anvendelse (f.eks. bilindustrien, maskinindustrien og den petrokemiske industri). De leveres til pladeopskæringsvirksomheder, rørproducenter og koldvalseværker til videreforarbejdning.

(42) Endelig hævdede de pågældende parter, at EU-erhvervsgrenen ikke er interesseret i at forsyne markedet med sorte bredbånd, da de snarere vil anvende de sorte bredbånd, de producerer, med henblik på yderligere forarbejdning til hvide bredbånd og varer i efterfølgende produktionsled. Parten mener derfor ikke, at forsyningssikkerheden for sorte bredbånd ville være i fare, hvis de skulle være omfattet af foranstaltningernes anvendelsesområde.

(43) Eurofer modsatte sig påstandene i betragtning 39-42. Eurofer fastholdt bl.a., at både sorte og hvide bredbånd er flade varer af rustfrit stål med samme fysiske egenskaber og kemiske sammensætning for de samme kvaliteter, der fremstilles af de samme råmaterialer (hovedsagelig chrom, skrot af rustfrit stål og nikkel), og at værditilvæksten for forarbejdning af sorte bredbånd til hvide bredbånd er begrænset og udgør mindre end 8 % af produktionsomkostningerne ved et hvidt bredbånd. Eurofer henviste også til en samlet uudnyttet kapacitet på mere end 2 mio. ton blandt EU-producenterne og anførte, at EU-erhvervsgrenen er i stand til og villig til at dække hele efterspørgslen efter SSHR på EU-markedet, uanset hvilken varetype der var brug for. Parten fremførte endvidere, at flere EU-producenter på deres websteder meddelte, at de er i stand til og villige til at levere sorte bredbånd. Den hævdede derfor, at forsyningssikkerheden for sorte bredbånd ikke er i fare, men pegede på risikoen for omgåelse, hvis man udelukkede sorte bredbånd.

(44) Kommissionen analyserede denne påstand. For så vidt angår varens egenskaber viste undersøgelsen, at sorte bredbånd og hvide bredbånd har den samme kemiske sammensætning. Sorte bredbånd fremstilles navnlig af det samme grundmateriale og har således de samme egenskaber som hvide bredbånd, afhængigt af stålkvaliteten. Sorte bredbånd hører følgelig under samme positioner i den kombinerede nomenklatur som hvide bredbånd, der er omfattet af proceduren, begyndende med 7219 eller 7220. Disse positioner falder begge ind under afsnittet »rustfrit

stål« i kapitel 72 (jern og stål) i den kombinerede nomenklatur. Sorte og hvide bredbånd har samme fysiske egenskaber, da de har næsten samme dimensioner. Sorte og hvide bredbånd er indbyrdes udskiftelige for genvalsningsanlæg med udglødnings- og bejdsningsfaciliteter, hvilket faktisk betyder, at der er risiko for omgåelse, hvis sorte bredbånd udelukkes fra varedækningen for den pågældende vare.

(45) Vedrørende EU-erhvervsgrenens påståede manglende interesse i at sælge sorte bredbånd, blev denne påstand ikke underbygget af beviser. Tværtimod viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen har en betydelig uudnyttet kapacitet, som også er tilgængelig for sorte og hvide bredbånd, og at den på trods af de vanskelige markedsforhold i undersøgelsesperioden solgte meget betydelige mængder af sorte bredbånd på EU-markedet, herunder (men ikke udelukkende) til Marcegaglia. Dette viser, at erhvervsgrenen har en reel interesse i levere til markedet.

(46) På dette grundlag konkluderes det foreløbigt, at sorte og hvide bredbånd har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber, og at de udgør én varegruppe. Påstandene i betragtning 39-42 afvises derfor.

(47) Flere parter hævdede, at SSHR af bredde 1 600 mm og derover, herunder SSHR af bredde 2 000 mm, burde udelukkes fra undersøgelsen, fordi indførelsen af antidumpingforanstaltninger på dette særlige materiale ville reducere købsmuligheden for et materiale, som allerede er meget vanskeligt at skaffe. Det ville også begrænse deres konkurrenceevne over for ikke-EU-producenter af svejsede rør af stor diameter.

(48) Denne påstand blev afvist. SSHR af bredde 1 600 mm har samme grundlæggende kemiske egenskaber som mindre SSHR. De har også samme grundlæggende fysiske egenskaber bortset fra bredden. SSHR af større bredde kan let omdannes til mindre SSHR ved simpel opskæring. Der er derfor risiko for omgåelse, hvis større bredbånd udelukkes fra varedækningen for den pågældende vare.

(49) Konsortiet for import af SST HRF ([7]) påstod, at ruller med tykkelse over 10 mm burde udelukkes, da der kun er to fabrikker i Unionen, der kan producere SSHR med tykkelse over 13 mm. Kommissionen ser ingen gyldige grunde til at udelukke disse ruller, da de uden tvivl har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og endelige anvendelsesformål som alle andre varetyper, der indgår i varedækningen. Desuden har EU-erhvervsgrenen som anført af konsortiet selv kapacitet til at levere til dem. Påstanden blev derfor afvist.

## 3. **DUMPING**

### 3.1. **Indonesien**

#### 3.1.1. *Eksporterende producenter*

(50) I undersøgelsesperioden var der to eksporterende producenter i Indonesien, virksomhederne ITSS og GCNS. Virksomhederne var forretningsmæssigt forbundet med hinanden via deres øverste modervirksomhed, den kinesiske stålproducent Tsingshan Steel Group.

(51) Sammen med den indonesiske virksomhed PT Bintang Delapan etablerede Tsingshan Steel Group en industripark med navnet Indonesia Morcali Industrial Park (»IMIP«) i Sulawesi i Indonesien ([8]). Følgende virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet via Tsingshan Steel Group, og som var beliggende i IMIP, var involveret i undersøgelsen:

— GCNS er en integreret eksporterende producent af den undersøgte vare, der forarbejder nikkelmalm til sorte SSHR

— ITSS er en integreret eksporterende producent, der forarbejder nikkelmalm til plader af rustfrit stål

— PT Sulawesi Mining Investment (»SMI«) er et smelteri, der forarbejder nikkelmalm til ferronikkel og yderligere til plader af rustfrit stål

([7]) Der er tale om et konsortium på 20 distributører og brugere, der tilsammen tegner sig for ca. 500 000 ton af EU-forbruget og til sammen beskæftiger ca. 30 000 personer i Unionen.

([8]) Medmindre andet fremgår, blev oplysningerne om IMIP indhentet fra: IMIP. Årsregnskabet for 2017 kan findes på: https://static1.squarespace.com/static/584e20fe197aea0e29105534/t/5c986900eb393132e86a5f1a/1553492333714/IMIP+2017+Annual+Report.pdf (senest tilgået den 3. marts 2020).

— PT Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (»IRNC«) er en producent af ferrochrom og varer i efterfølgende produktionsled, som hører under den undersøgte vare, og kan yderligere forarbejde hvide SSHR ved koldvalsning

— PT Tsingshan Steel Indonesia (»TSI«) er en producent af nikkelråjern (fremstillet af nikkelmalm med et lavt nikkelindhold).

3.1.2. *Anvendelse af grundforordningens artikel 18*

(52) Ingen af de eksporterende producenter fremlagde en meningsfuld struktur på verdensplan for gruppen i deres spørgeskemabesvarelser og under kontrolbesøgene. De forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget, besvarede heller ikke spørgeskemaet.

(53) Kommissionen var derfor ikke i stand til at verificere forholdet mellem de eksporterende producenter og deres leverandører af nikkelmalm, der betragtes som et vigtigt råmateriale og giver den undersøgte vare sine rustfrie egenskaber. Kommissionen var navnlig ikke i stand til at fastslå, om de angiveligt ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører reelt var uafhængige af de eksporterende producenter.

(54) Kommissionen var derfor ikke i stand til at vurdere, om den nikkelmalm, der blev leveret af reelt forretningsmæssigt forbundne parter, blev købt til armslængdepris.

(55) Desuden var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere forholdet til den angiveligt ikke forretningsmæssigt forbundne kunde hos en forretningsmæssigt forbundet indenlandsk forhandler. Kommissionen så derfor bort fra salget mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandler og den angiveligt ikke forretningsmæssigt forbundne kunde, da den fastsatte den normale værdi.

(56) Endelig kunne Kommissionen på grund af den manglende samarbejdsvilje hos de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget, ikke fastsætte eksportprisen til den første ikke forretningsmæssigt forbundne kunde og de faktiske omkostninger hos disse forretningsmæssigt forbundne forhandlere. Kommissionen var således ikke i stand til at beregne eksportprisen på grundlag af oplysningerne fra de eksporterende producenter, selv om alle oplysninger fra GCNS og ITSS kunne kontrolleres i forhold til virksomhedernes regnskaber.

(57) Ved brev af 20. december 2019 meddelte Kommissionen GCNS og ITSS, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18 med hensyn til visse aspekter af beregningen af dumpingmargenen. I den forbindelse fremsatte de eksporterende producenter bemærkninger den 7. januar 2020.

(58) I deres bemærkninger til anvendelsen af grundforordningens artikel 18 fremførte de eksporterende producenter, at grundforordningen ikke giver Kommissionen mulighed for at konkludere, at de eksporterende producenters oplysninger om køb af nikkelmalm ikke er pålidelige, udelukkende fordi det forretningsæssige forhold mellem de eksporterende producenter og deres leverandører ikke kunne fastslås. GCNS og ITSS henviste til Verdenshandelsorganisationens (WTO) retspraksis ([9]) og WTO's toldværdikodeks ([10]), hvoraf det fremgår, at transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne parter ikke på forhånd kan anses for at være uacceptable eller for ikke at være på armslængdevilkår. Endelig mindede de eksporterende producenter om, at Kommissionen kontrollerede købstransaktionerne for nikkelmalm under kontrolbesøget.

(59) I den forbindelse bekræftede Kommissionen, at de oplysninger, som virksomhederne i gruppen (GCNS, ITSS, SMI og TSI) fremlagde om leverandørens identitet, mængderne og værdierne af de indkøbte råmaterialer blev kontrolleret. Uanset WTO's regler og retspraksis vedrørende transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne parter forhindrede de eksporterende producenter ved ikke at fremlægge oplysninger om gruppens struktur på verdensplan ikke desto mindre Kommissionen i blot at undersøge, om købstransaktionerne blev gennemført efter armslængdeprincippet.

(60) Kommissionen bekræftede derfor, at den havde til hensigt at se bort fra den indberettede købspris på nikkelmalm og erstatte den med de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.

([9]) WTO-panelrapport, USA — Anti-dumping measures on Certain Oil Country Tubular Goods from Korea (WT/DS488/15), afsnit 7.198.

([10]) Artikel 1.2(a) i aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.

(61) Med hensyn til beregningen af eksportprisen gentog de eksporterende producenter, at de bestræbte sig på at sikre samarbejde fra de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget. De eksporterende producenter foreslog også, at Kommissionen skulle anvende foreliggende oplysninger, der er tilgængelige i sagsakterne, som foreliggende faktiske oplysninger.

(62) I denne forbindelse besluttede Kommissionen foreløbigt at anvende de foreliggende oplysninger fra de interesserede parter i Unionen, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen fra indledningen af proceduren og besvarede spørgeskemaet.

(63) Følgelig anvendte Kommissionen foreløbigt de foreliggende faktiske oplysninger med henblik på at fastslå eller erstatte visse oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 i det omfang, der er beskrevet ovenfor.

3.1.3. *Normal værdi*

(64) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(65) På den baggrund viste GCNS's samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet sig ikke at være repræsentativt.

(66) Når en varetype ikke blev solgt på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen derfor den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(67) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til GCNS's produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:

a) GCNS's vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

b) GCNS' vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden.

(68) Prisen på nikkelmalm blev justeret som beskrevet i betragtning 79-82.

(69) GCNS købte visse tjenesteydelser og input i form af halvfabrikata fra forretningsmæssigt forbundne leverandører i IMIP. Kommissionen undersøgte, om disse indkøb blev foretaget efter armslængdeprincippet. I den forbindelse sammenlignede Kommissionen, hvor det var muligt, købsprisen med den forretningsmæssigt forbundne leverandørs pris ved salg til en ikke forretningsmæssigt forbundet kunde. Hvis en sådan pris ikke fandtes, sammenlignede Kommissionen købsprisen med en beregnet markedspris under hensyntagen til produktionsomkostningerne, SA&G og en rimelig fortjeneste hos den forretningsmæssigt forbundne leverandør. Kommissionen justerede i givet fald GCNS's omkostninger ved disse tjenester og input i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(70) På grundlag af repræsentativitetstesten i betragtning 64 var ITSS's samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.

(71) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for ITSS med repræsentativt salg på hjemmemarkedet.

(72) Kommissionen undersøgte dernæst, om ITSS's hjemmemarkedssalg for hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen. Kommissionen fastslog, at salget af én varetype på hjemmemarkedet var repræsentativt.

(73) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for denne varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(74) Den normale værdi blev baseret på den faktiske hjemmemarkedspris pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne var rentable, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(75) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.

(76) Den normale værdi var den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:

a) mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype var lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(77) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at 13,7 % af det samlede salg af denne varetype på hjemmemarkedet var rentabelt, og at den vejede gennemsnitlige salgspris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor kun beregnet som et vejet gennemsnit af det rentable salg.

(78) Når en varetype ikke blev solgt på hjemmemarkedet i repræsentative mængder, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(79) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til ITSS's produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:

a) ITSS's vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden og

b) ITSS's vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden.

(80) Prisen på nikkelmalm blev justeret som beskrevet i betragtning 79-82.

(81) ITSS købte visse tjenesteydelser og input fra forretningsmæssigt forbundne leverandører i IMIP. Kommissionen undersøgte, om disse indkøb blev foretaget efter armslængdeprincippet. I den forbindelse sammenlignede Kommissionen, hvor det var muligt, købsprisen med den forretningsmæssigt forbundne leverandørs pris ved salg til en ikke forretningsmæssigt forbundet kunde. Hvis en sådan pris ikke fandtes, sammenlignede Kommissionen købsprisen med en beregnet markedspris under hensyntagen til produktionsomkostningerne, SA&G og en rimelig fortjeneste hos den forretningsmæssigt forbundne leverandør. Kommissionen justerede i givet fald ITSS's omkostninger ved disse tjenester og input i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(82) Som forklaret i betragtning 52-54 og 57-60 så Kommissionen bort fra de omkostninger ved nikkelmalm, som blev oplyst af de to eksporterende producenter og af deres forretningsmæssigt forbundne leverandører af visse input, jf. betragtning 69 og 78. Kommissionen havde til hensigt at anvende markedsprisen på nikkelmalm i Indonesien som foreliggende faktiske oplysninger og at erstatte de faktiske omkostninger ved nikkelmalm med denne pris.

(83) Som led i konsultationerne med GOI vedrørende potentielle fordrejninger af råmaterialepriserne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, anmodede Kommissionen om statistiske oplysninger vedrørende salgsmængder og -værdier på hjemmemarkedet, som GOI normalt indsamlede i henhold til den gældende lovgivning ([11]). GOI fremlagde imidlertid kun oplysninger om salgsmængder på hjemmemarkedet. Disse oplysninger var således ufuldstændige og kunne ikke anvendes til at fastsætte en indonesisk hjemmemarkedspris på nikkelmalm.

(84) Som følge heraf anvendte Kommissionen den faktiske pris, der blev betalt af den ene eksporterende producent, som fremlagde oplysninger om nikkelindholdet i nikkelmalmen for alle sine købstransaktioner. Kommissionen fandt, at der bør tages hensyn til nikkelindholdet, som påvirker prisen på nikkelmalm, når man erstatter de omkostninger ved nikkelmalm, som virksomhederne i gruppen har indberettet. Kommissionen identificerede de dyreste

([11]) Artikel 11 i Regulation of the Minister of Energy and Mineral Resources (bekendtgørelse fra ministeriet for energi og mineralressourcer) nr. 7/2017 om procedurer for fastsættelse af referencepriser for salg af metalholdige mineraler og kul.

købstransaktioner for hvert nikkelindhold og fandt, at disse transaktioner og priser sandsynligvis ville blive mindst påvirket af et forretningsmæssigt forhold mellem leverandøren og køberen. Kommissionen fastsatte de justerede omkostninger ved nikkelmalm baseret på det vejede gennemsnit af købsprisen for de udvalgte transaktioner under hensyntagen til den samlede mængde, som virksomheden havde købt inden for hver gruppe af nikkelindhold.

(85) De justerede omkostninger ved nikkelmalm blev også anvendt til at genberegne produktionsomkostningerne ved input i form af halvfabrikata købt af de forretningsmæssigt forbundne leverandører, der er nævnt i betragtning 69 og 78, i forbindelse med undersøgelsen af, om de relevante input blev købt af de eksporterende producenter efter armslængdeprincippet. Hvis det var klart, at leverandørerne anvendte nikkelmalm med et lavere nikkelindhold, blev forskellen afspejlet i de justerede omkostninger.

3.1.4. *Eksportpris*

(86) De eksporterende producenter fremlagde oplysninger om deres eksport til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere i tredjelande og en ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler i et tredjeland.

(87) Som forklaret i betragtning 52 og 56 samarbejdede de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget, ikke i forbindelse med undersøgelsen. Eksportprisen blev derfor fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 på grundlag af de foreliggende oplysninger og kontrolleret af Kommissionen. For at fastsætte eksportprisen fastsatte Kommissionen først importprisen til Unionen på grundlag af foreliggende oplysninger i sagsakterne, som blev indsendt af de samarbejdsvillige interesserede parter i Unionen. Kommissionen justerede endvidere denne pris for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger, SG&A-omkostninger og fortjeneste på grundlag af efterprøvede oplysninger fra de eksporterende producenter eller offentligt tilgængelige oplysninger (f.eks. offentligt tilgængelige reviderede regnskaber fra en af de angiveligt forretningsmæssigt forbundne forhandlere).

3.1.5. *Sammenligning*

(88) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter på grundlag af priserne ab fabrik.

(89) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Den normale værdi blev justeret for transport, forsikring, håndtering og lastning. Eksportprisen blev justeret for kreditomkostninger og provision til den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler i et tredjeland.

3.1.6. *Dumpingmargener*

(90) Kommissionen sammenlignede den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den undersøgte vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(91) På dette grundlag fastsættes de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger: 19,3 % for GCNS og 16,2 % for ITSS.

(92) Som forklaret i betragtning 50 og 51 er de eksporterende producenter forretningsmæssigt forbundne. Kommissionen fastsatte derfor en enkelt vejet gennemsnitlig dumpingmargen for begge virksomheder på 19,2 %.

(93) Da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde 100 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden, anså Kommissionen den for repræsentativ med henblik på at fastsætte restdumping-margenen på niveauet for de samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(94) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

| Virksomhed | Midlertidig dumpingmargen |
|---|---|
| PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry<br>PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel | 19,2 % |
| Alle andre virksomheder | 19,2 % |

3.2. **Kina**

3.2.1. *Indledende bemærkninger*

(95) Som forklaret i betragtning 16 med hensyn til en af de tre stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter besluttede Kommissionen at gøre brug af bestemmelserne i grundforordningens artikel 18 og så bort fra oplysningerne fra denne eksporterende producent.

(96) Kommissionen traf denne beslutning, fordi virksomheden under kontrolbesøget undlod at gøre rede for flere data, der var angivet i spørgeskemabesvarelsen, og afstemme dem med de reviderede regnskaber, omkostningsstyringskontiene og dataene i de interne IT-applikationer, der blev anvendt. Nogle data, såsom produktionsmængder pr. varetype, forbrug af energi, fordeling af biprodukter og indirekte produktionsomkostninger, der blev anset for afgørende for beregningen af den individuelle dumpingmargen, kunne ikke afstemmes med ovennævnte dokumenter, eller der kunne ikke gives en tilstrækkelig forklaring af deres fordelingsnøgler. Endvidere kunne Kommissionen på grund af forsinkelser med fremlæggelsen af de ønskede oplysninger og forklaringer overhovedet ikke foretage nogen kontrol af visse dele af spørgeskemabesvarelserne i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi. Kommissionen modtog derfor ikke de nødvendige oplysninger til fastsættelse af en dumpingmargen for virksomheden inden for de frister, der er fastsat i grundforordningen.

(97) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 4, blev den interesserede part ved brev af 18. december 2019 underrettet om grundene til, at Kommissionen havde til hensigt at se bort fra de afgivne oplysninger, og fik lejlighed til at afgive yderligere forklaringer.

(98) Virksomheden besvarede Kommissionens brev den 7. januar 2020. Virksomheden anfægtede i sit svar ikke, at de mangler, der er nævnt i Kommissionens brev, er forekommet. Virksomheden hævdede imidlertid, at sådanne mangler ikke var *alvorlige nok* til at anvende grundforordningens artikel 18. Virksomheden hævdede, at de mangler, som Kommissionen påpegede i sit brev, skyldtes, at de oplysninger, der blev afgivet af en forretningsmæssigt forbunden virksomhed, generelt blev samlet og behandlet manuelt og ikke via et IT-system. Det var derfor mere sandsynligt, at oplysningerne indeholdt fejl. Virksomheden konkluderede, at Kommissionen på trods heraf kunne beregne en individuel dumpingmargen på grundlag af de oplysninger, der blev kontrolleret på stedet.

(99) Kommissionen var uenig i virksomhedens udsagn om, at det på grundlag af de oplysninger, der blev kontrolleret på stedet, var muligt at beregne en individuel dumpingmargen. Som anført i betragtning 93 forhindrede arten og mængden af de mangler, der blev identificeret under kontrolbesøget — uanset deres oprindelse — og det forhold, at virksomheden ikke var i stand til at udbedre dem under hele kontrolbesøget, reelt Kommissionen i at beregne en dumpingmargen på grundlag af verificerede data. Kommissionen så derfor foreløbigt bort fra oplysningerne fra den eksporterende producent og bekræftede på nuværende tidspunkt, at der blev gjort brug af de foreliggende faktiske oplysninger for så vidt angår denne eksporterende producent.

(100) Beskrivelsen af beregningen af dumpingmargenen nedenfor vedrører således de to tilbageværende kinesiske eksporterende producenter i stikprøven.

3.2.2. *Normal værdi*

(101) »Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1.

(102) Men »(s)åfremt det (…) fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier« og »skal indbefatte et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Som nærmere forklaret nedenfor konkluderede Kommissionen i denne undersøgelse, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på grundlag af den foreliggende dokumentation og i lyset af GOC's manglende samarbejdsvilje fandt anvendelse.

3.2.2.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

a) Indledning

(103) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fastslår, *»at væsentlige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er påvirket af væsentlig statslig indgriben. Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, skal der bl.a. tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af følgende forhold:*

— *at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side*

— *statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger*

— *politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markedskræfter*

— *manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret*

— *at lønomkostninger skævvrides*

— *adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten«.*

(104) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), bl.a. tages hensyn til den ikke-udtømmende liste over elementer i foregående bestemmelse. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af disse forhold på priserne på og omkostningerne ved den pågældende vare i eksportlandet. Da denne liste ikke er kumulativ, er det dog ikke alle elementer, der skal tages hensyn til for at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger. Desuden kan de samme faktiske omstændigheder anvendes til at påvise forekomsten af et eller flere forhold fra listen. Enhver konklusion om væsentlige fordrejninger som omhandlet i artikel 2, stk. 6a, litra a), skal dog træffes på grundlag af alle de foreliggende beviser. Den samlede vurdering af forekomsten af fordrejninger kan også tage hensyn til den generelle baggrund og situation i eksportlandet, navnlig hvis de grundlæggende forhold i eksportlandets økonomiske og administrative struktur giver regeringen betydelige beføjelser til at gribe ind i økonomien på en sådan måde, at priser og omkostninger ikke er et resultat af markedskræfternes frie udvikling.

(105) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), fastslår, at *»[h]vis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor«.*

(106) I henhold til denne bestemmelse har Kommissionen udsendt en landerapport om Kina (»rapporten«) ([12]), der viser, at der er tale om væsentlig statslig indgriben på mange niveauer i økonomien, herunder specifikke fordrejninger af mange vigtige produktionsfaktorer (f.eks. jordarealer, energi, kapital, råmaterialer og arbejdskraft) samt af specifikke sektorer (f.eks. stål og kemikalier). Rapporten blev føjet til sagsakterne i den indledende fase. Klagen indeholdt også en del relevant dokumentation, der supplerede rapporten. Interesserede parter blev opfordret til at tilbagevise, kommentere eller supplere den dokumentation, der var indeholdt i sagsakterne på indledningsstadiet.

(107) I klagen henvistes der navnlig til praksis, som påvirkede omkostningerne og priserne i sektoren for rustfrit stål:

— Det kinesiske marked for rustfrit stål er stadig i vid udstrækning dækket af virksomheder, der drives under den kinesiske regerings ejerskab, kontrol og politiske tilsyn.

— Omkostningerne til råmaterialer og energi i Kina er ikke et resultat af frie markedskræfter, fordi de påvirkes af betydelig statslig indgriben, herunder politikker til fordel for hjemlige leverandører.

([12]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD (2017) 483 final/2).

— Der mangler stadig tilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueretten i Kina.

— Lønomkostningerne er fordrejede, da de ikke er et resultat af normale markedskræfter eller forhandlinger mellem virksomhederne og arbejdsstyrken.

— Virksomheder i sektoren for rustfrit stål har adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten.

(108) Som anført i betragtning 30 fremsatte GOC ikke bemærkninger og fremlagde ingen dokumentation, der støttede eller tilbageviste den eksisterende dokumentation i sagsakterne, herunder rapporten og den yderligere dokumentation fra klageren, om forekomsten af væsentlige fordrejninger og/eller om det hensigtsmæssige i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i den foreliggende sag.

(109) Der blev modtaget bemærkninger i den forbindelse fra to af de eksporterende producenter, som hævdede, at beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«). I denne forbindelse hævdede de eksporterende producenter, at Kommissionen ikke burde afvige fra den standardmetode, der anvendes til at fastsætte den normale værdi, medmindre andet fremgår af antidumpingaftalen, og burde følge standardmetoden i artikel 2 i antidumpingaftalen. Desuden hævdede de interesserede parter også, at begrebet væsentlige fordrejninger end ikke forekommer i antidumpingaftalen.

(110) Desuden hævdede de eksporterende producenter, at der ikke blev fremlagt dokumentation for, at de påståede statslige indgreb i rapporten og klagen havde ført til prisfordrejninger af input til fremstilling af den pågældende vare.

(111) I forbindelse med denne undersøgelse konkluderede Kommissionen i betragtning 157, at det er hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen finder således, at artikel 2, stk. 6a, finder anvendelse. Desuden mener Kommissionen, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Det er Kommissionens opfattelse, som præciseret i DS473 EU-Biodiesel (Argentina), at de bestemmelser i grundforordningen, der gælder generelt for alle WTO-medlemmer, navnlig grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, tillader, at der anvendes data fra et tredjeland, behørigt justeret, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Kommissionen mindede endelig om, at tvisten i sag DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som er det relevante retsgrundlag for fastsættelsen af den normale værdi i denne undersøgelse. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(112) Kommissionen undersøgte, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina, eftersom der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen gjorde dette på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagsakterne, herunder den dokumentation, der er indeholdt i rapporten, som er baseret på offentligt tilgængelige kilder. Denne analyse omfattede undersøgelsen af de væsentlige statslige indgreb i Kinas økonomi i almindelighed, men også den specifikke markedssituation i den relevante sektor, herunder den undersøgte vare.

(113) Hvad angår den anden påstand bemærkede Kommissionen, at forekomsten af væsentlige fordrejninger, der foranlediger anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er knyttet til eksistensen af et særligt sektorkapitel, der omfatter den undersøgte vare. I rapporten beskrives forskellige typer af tværgående fordrejninger i Kina, som finder sted i hele den kinesiske økonomi og påvirker priserne og/eller råmaterialerne til og produktionsomkostningerne ved den undersøgte vare. Som forklaret i punkt b)-i) herunder er SSHR-industrien underlagt en række statslige indgreb, der er beskrevet i rapporten (omfattet af femårsplaner og andre dokumenter, fordrejninger af råmaterialepriserne, finansielle fordrejninger osv.), som udtrykkeligt er anført og uddybet i denne forordning. Desuden indeholder betragtning 104, 121-122, 124-128, 135, 138, 141, 151, 153-154 i denne forordning også detaljerede oplysninger om en række fordrejninger, der gælder for SSHR-sektoren og/eller råmaterialer og input hertil ud over de væsentlige fordrejninger, der allerede er beskrevet i rapporten. Markedsforholdene og de underliggende politikker og planer, der giver anledning til væsentlige fordrejninger, gælder stadig i SSHR-sektoren og for dennes produktionsomkostninger til trods for, at rapporten blev offentliggjort i december 2017. Ingen af parterne fremlagde beviser, der kunne omstøde disse konklusioner. Desuden gør de yderligere kilder til væsentlige fordrejninger i forordningen sig stadig gældende, og ingen af parterne har fremlagt bevis for det modsatte.

(114) Kommissionen afviste derfor foreløbigt de to eksporterende producenters påstande.

b) Væsentlige fordrejninger, som påvirker priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina

(115) Det kinesiske økonomiske system er baseret på idéen om en »socialistisk markedsøkonomi«. Dette koncept er nedfældet i den kinesiske forfatning og er afgørende for Kinas økonomiske styring. Det centrale princip er det *»socialistiske offentlige ejerskab af produktionsmidlerne, dvs. at ejendomsretten tilhører hele befolkningen samt arbejdernes kollektive ejerskab«*. Den statsejede økonomi er den *»førende kraft inden for den nationale økonomi«*, og staten har mandat til *»at sikre dens konsolidering og vækst«* ([13]). Den generelle struktur i den kinesiske økonomi giver derfor ikke blot mulighed for en væsentlig statslig indgriben i økonomien, men sådanne indgreb er udtrykkeligt bemyndiget. Princippet om, at offentligt ejerskab har forrang over det private, gennemsyrer hele retssystemet og fremhæves som et generelt princip i alle centrale retsakter. Den kinesiske formueret er et godt eksempel: Den henviser til socialismens indledende fase og pålægger staten at opretholde det grundlæggende økonomiske system, hvor offentligt ejerskab spiller en dominerende rolle. Andre former for ejerskab tolereres, og loven tillader dem at udvikle sig side om side med statens ejerskab ([14]).

(116) I henhold til kinesisk lovgivning udvikles den socialistiske markedsøkonomi desuden under ledelse af det kinesiske kommunistparti (»CCP«). Strukturerne i den kinesiske stat og i CCP er indbyrdes forbundne på alle niveauer (juridiske, institutionelle og personlige) og danner en overbygning, hvor CCP's og statens roller ikke kan skelnes fra hinanden. Efter en ændring af den kinesiske forfatning i marts 2018 fik CCP en endnu mere fremtrædende rolle, fordi den blev genbekræftet i teksten til forfatningens artikel 1. Efter det eksisterende første punktum i bestemmelsen: *»[d]et socialistiske system er Folkerepublikken Kinas grundlæggende system«*, blev der indsat et nyt andet punktum med følgende ordlyd: *»[d]et, der kendetegner socialisme med kinesiske karakteristika, er Kinas Kommunistiske Partis lederskab«* ([15]). Dette illustrerer den ubestridte og stadigt voksende kontrol, som CCP har med Kinas økonomiske system. Denne ledelse og kontrol er en naturlig del af det kinesiske system og rækker langt videre end det, der normalt gør sig gældende i andre lande, hvor regeringen udøver generel makroøkonomisk kontrol, men markedskræfterne dog har frit spil inden for visse grænser.

(117) Den kinesiske stat fører en interventionistisk økonomisk politik og forfølger mål, der er sammenfaldende med CCP's politiske dagsorden i stedet for at afspejle de fremherskende økonomiske forhold på et frit marked ([16]). De kinesiske myndigheder har mange forskellige interventionistiske økonomiske værktøjer, herunder systemet med industriplanlægning, det finansielle system samt de reguleringsmæssige rammer.

(118) For det første styres den kinesiske økonomis retning af et komplekst system med industriplanlægning for så vidt angår den overordnede administrative kontrol, hvilket påvirker alle økonomiske aktiviteter i landet. Disse planer omfatter tilsammen et vidtgående og komplekst netværk af sektorer og tværgående politikker og findes på alle forvaltningsniveauer. Planerne på provinsniveau er detaljerede, mens nationale planer normalt har noget bredere mål. Planerne specificerer også de midler, der skal bruges til at støtte de relevante brancher/sektorer samt de tidsrammer, inden for hvilke målene skal nås. Nogle planer indeholder dog stadig eksplicitte mål for output, hvilket var et fast element i tidligere planlægningscyklusser. I henhold til planerne udpeges individuelle industrisektorer og/eller -projekter som (positive eller negative) prioriteter i overensstemmelse med regeringens prioriteter, og de tildeles specifikke udviklingsmål (industriel opgradering, international ekspansion osv.). Erhvervsdrivende, både private og statsejede, skal foretage en effektfuld tilpasning af deres forretningsaktiviteter til de faktiske forhold, der følger af planlægningssystemet. Dette skyldes ikke kun planernes bindende karakter, men også, at de relevante kinesiske myndigheder på alle forvaltningsniveauer overholder planerne og anvender deres beføjelser i overensstemmelse hermed, hvilket tilskynder de økonomiske aktører til at overholde de prioriteter, der er nedfældet i planerne (se også punkt e) ([17]).

(119) For det andet domineres Kinas finansielle system af de statsejede forretningsbanker, for så vidt angår tildelingen af finansielle ressourcer. Når disse banker udformer og gennemfører deres udlånspolitik, skal de tilpasse sig regeringens industripolitiske mål i stedet for primært at vurdere de økonomiske fordele ved et bestemt projekt (se også punkt h) ([18]). Det samme gælder for de øvrige dele af det kinesiske finansielle system, som f.eks.

([13]) Rapporten — kapitel 2, s. 6-7.
([14]) Rapporten — kapitel 2, s. 10.
([15]) Findes på http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (senest tilgået den 2. marts 2020).
([16]) Rapporten — kapitel 2, s. 20-21.
([17]) Rapporten — kapitel 3, s. 41 og 73-74.
([18]) Rapporten — kapitel 6, s. 120-121.

aktiemarkederne, obligationsmarkederne, private egenkapitalmarkeder. Desuden er disse dele af den finansielle sektor, bortset fra banksektoren, institutionelt og operationelt udformet på en måde, der ikke er gearet til at sikre den mest effektive drift af finansmarkederne, men til at sikre kontrol og tillade, at staten og CCP griber ind ([19]).

(120) For det tredje er der gennem de lovgivningsmæssige rammer mange muligheder for statslig indgriben i økonomien. For eksempel anvendes reglerne om offentlige udbud regelmæssigt til at forfølge andre politiske mål end økonomisk effektivitet, hvilket underminerer de markedsbaserede principper i området. Det fastsættes specifikt i den gældende lovgivning, at offentlige udbud skal gennemføres for at gøre det lettere at nå de mål, der er opstillet i henhold til statens politikker. Disse mål er imidlertid ikke defineret nærmere, hvilket giver de beslutningstagende organer en bred skønsmargen ([20]). På investeringsområdet bevarer den kinesiske regering ligeledes en betydelig kontrol over og indflydelse på destinationen for og omfanget af både statslige og private investeringer. Screening af investeringer samt forskellige incitamenter, restriktioner og forbud i forbindelse med investeringer anvendes af myndighederne som et vigtigt redskab til at støtte industripolitiske mål, såsom opretholdelse af den statslige kontrol med nøglesektorer eller styrkelse af indenlandsk industri ([21]).

(121) Alt i alt er den kinesiske økonomiske model baseret på visse grundlæggende aksiomer, som giver mulighed for og tilskynder til mange forskellige statslige indgreb. Sådanne betydelige statslige indgreb er i strid med markedskræfternes frie spil og resulterer i en fordrejning af en virkningsfuld ressourceallokering i overensstemmelse med markedsprincipperne ([22]).

c) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led: at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side

(122) I Kina udgør virksomheder, der opererer under statens ejerskab, kontrol og politiske tilsyn eller politiske vejledning, en væsentlig del af økonomien.

(123) Den kinesiske regering og CCP opretholder strukturer, der sikrer deres fortsatte indflydelse på virksomheder og navnlig statsejede virksomheder. Ikke nok med, at staten (og i mange henseender også CCP) aktivt udformer og fører tilsyn med gennemførelsen af generelle økonomiske politikker i de enkelte statsejede virksomheder, den forbeholder sig også ret til at deltage i de statsejede virksomheders operationelle beslutningstagning. Dette sker typisk gennem en rotation af ledere mellem offentlige myndigheder og statsejede virksomheder, gennem partimedlemmers deltagelse i statsejede virksomheders forvaltningsorganer og gennem particellers tilstedeværelse i virksomheder (se også punkt d)) samt gennem udformningen af selskabsstrukturen i sektoren for statsejede virksomheder ([23]). Til gengæld har statsejede virksomheder en særlig status i den kinesiske økonomi, hvilket medfører en række økonomiske fordele, navnlig beskyttelse mod konkurrence og præferenceadgang til relevante input, herunder finansiering ([24]).

(124) Særlig i stålsektoren er der fortsat en betydelig grad af ejerskab fra den kinesiske regerings side. Mens den nominelle andel af statsejede og privatejede virksomheder anslås til at være næsten lige stor, er fire ud af de fem kinesiske stålproducenter, der ligger i top 10 over verdens største stålproducenter, dog statsejede virksomheder ([25]). Mens de ti største producenter kun tegnede sig for omkring 36 % af industriens samlede output i 2016, har den kinesiske regering samtidig et mål om at konsolidere 60-70 % af jern- og stålproduktionen hos omkring ti store virksomheder inden 2025 ([26]). Denne hensigt blev gentaget i april 2019 af den kinesiske regering, som bebudede udsendelsen af retningslinjer vedrørende en konsolidering af stålindustrien ([27]). En sådan konsolidering kan medføre

([19]) Rapporten — kapitel 6, s. 122-135.
([20]) Rapporten — kapitel 7, s. 167-168.
([21]) Rapporten — kapitel 8, s. 169-170, 200-201.
([22]) Rapporten — kapitel 2, s. 15-16, rapporten — kapitel 4, s. 50 og 84, rapporten — kapitel 5, s. 108-109.
([23]) Rapporten — kapitel 3, s. 22-24 og kapitel 5, s. 97-108.
([24]) Rapporten — kapitel 5, s. 104-109.
([25]) Rapporten — kapitel 14, s. 358. 51 % private og 49 % statsejede virksomheder, for så vidt angår produktion, og 44 % statsejede virksomheder og 56 % private virksomheder, for så vidt angår kapacitet.
([26]) Findes på www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (senest tilgået den 2. marts 2020), https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (senest tilgået den 2. marts 2020) og www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senest tilgået den 2. marts 2020).
([27]) Findes på http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senest tilgået den 2. marts 2020) og http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (senest tilgået den 2. marts 2020).

tvungne fusioner mellem rentable, private virksomheder og underpræsterende statsejede virksomheder ([28]). Et eksempel på en nylig fusion er stålproducenterne Baosteel Group Corp. og Wuhan Iron & Steel Group Corp. i 2016, der har skabt verdens næststørste stålproducent ([29]). De største producenter af rustfrit stål er statsejede, f.eks. Tisco, Baosteel, Ansteel Lianzong, Jiujuan Iron and Steel og Tangshan.

(125) Desuden er Kina verdens største nikkelforbruger. Nikkel er et vigtigt råmateriale, der sammen med chrom giver rustfri egenskaber til rustfrit stål. Nikkelindholdet er også en omkostningsfaktor for nikkelmalm, som igen er en omkostningsfaktor for de umiddelbare input til den pågældende vare. Nikkel anvendes til fremstilling af SSHR i forskellige former, f.eks. nikkelmalm, nikkelråjern, ferronikkel, rent nikkel, skrot af nikkel og af rustfrit stål. Klageren anslog, at nikkel i dets forskellige former tegnede sig for mere end 50 % af produktionsomkostningerne ved rustfrit stål i Kina ([30]). I 2016 brugte landet 1,04 mio. ton, svarende til 52 % af det globale nikkelforbrug. I 2017 forventedes det kinesiske forbrug at stige med 2,9 % til 1,07 mio. ton. Produktionen af rustfrit stål repræsenterer den vigtigste anvendelse af nikkel i Kina (84 %). Denne andel er betydeligt højere end det internationale gennemsnit (64 %). Forbruget af nikkel steg kraftigt i 2016 og 2017 ([31]), idet den kinesiske produktion af rustfrit stål steg med 15,7 % til 24,9 mio. ton. Da produktionen i resten af verden kun steg med 4,3 %, nåede Kinas andel af den globale produktion op på 54,5 %. Den kraftige stigning i produktionen kommer som følge af den kinesiske regerings omfattende infrastrukturinvesteringer og en markant opførelse af fast ejendom. Statistikkerne viste, at en stor del af Kinas investeringer i anlægsaktiver er blevet organiseret af GOC og de statsejede virksomheder, som alle har udvist en større vækst i investeringerne end den private sektor ([32]).

(126) Med den høje grad af statslige indgreb i stålindustrien og i industrien for ikke-jernholdige metaller samt en stor andel af statsejede virksomheder i disse sektorer er selv privatejede stålproducenter forhindret i at operere på markedsvilkår. Både offentlige og privatejede virksomheder i stålsektoren er faktisk underlagt politisk tilsyn og politisk vejledning som beskrevet i punkt e).

(127) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at markedet for SSHR i Kina i betydeligt omfang blev dækket af virksomheder, der er underlagt ejerskab, kontrol eller politisk tilsyn eller politisk vejledning fra den kinesiske regerings side.

d) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led: statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger

(128) Ud over at udøve kontrol med økonomien gennem ejerskab af statsejede virksomheder og andre værktøjer er den kinesiske regering i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder. Selv om de relevante statslige myndigheders ret til at udpege og fjerne nøglepersoner i ledelsen hos statsejede virksomheder, som fastsat i den kinesiske lovgivning, kan anses for at afspejle ejendomsrettigheder i overensstemmelse hermed ([33]), er CCP-celler i virksomhederne, hvad enten det er statsejede eller private, en anden måde, hvorpå staten kan gribe ind i forretningsmæssige beslutninger. Ifølge Kinas selskabsret skal der oprettes en CCP-organisation i enhver virksomhed (med mindst tre CCP-medlemmer som specificeret i CCP's forfatning ([34])), og virksomheden skal skabe de nødvendige betingelser for partiorganisationens aktiviteter. Tidligere er dette krav tilsyneladende ikke altid blevet fulgt eller håndhævet strengt. CCP har imidlertid mindst siden 2016 styrket sine krav om at kontrollere forretningsmæssige beslutninger truffet i statsejede virksomheder som et politisk princip. Det berettes også, at CCP udøver pres på private virksomheder for at få dem til at prioritere »patriotisme« og til at følge

([28]) Som det var tilfældet med fusionen mellem den private virksomhed Rizhao og den statsejede virksomhed Shandong Iron and Steel i 2009. Se Beijing steel report, s. 58, og China Baowu Steel Group's erhvervede majoritetspost i Magang Steel i juni 2019, se https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2 (senest tilgået den 2. marts 2020).

([29]) Se Reuters, »China's Baosteel's takeover of Wuhan to create world's No 2 steelmaker« https://www.reuters.com/article/us-china-baosteel-mergers-idUSKCN11Q0U3 (senest tilgået den 10. marts 2020).

([30]) Bilag 29 til klagen.

([31]) The World Nickel Factbook 2018 http://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (senest tilgået den 3. marts 2020).

([32]) Analysis of Market-Distortions in the Chinese Non-Ferrous Metals Industry« © THINK!DESK China Research & Consulting — side 136-138. https://eurometaux.eu/media/1624/study_-analysis-of-market-distortions-in-china.pdf (senest tilgået den 2. marts 2020).

([33]) Rapporten — kapitel 5, s. 100-101.

([34]) Rapporten — kapitel 2, s. 26.

partidisciplinen ([35]). I 2017 blev det oplyst, at der fandtes particeller i 70 % af omkring 1,86 millioner privatejede virksomheder, og at CCP-organisationerne i stigende grad pressede på for at få det sidste ord i forretningsmæssige beslutninger i deres respektive virksomheder ([36]). Disse regler finder generel anvendelse i hele den kinesiske økonomi, i alle sektorer, herunder på SSHR-producenterne og leverandørerne af input hertil.

(129) Især i stålsektoren ejes mange af de store producenter af staten som allerede anført i betragtning 123. Nogle nævnes specifikt i »Planen for justering og opgradering af stålindustrien for 2016-2020« ([37]). De vigtigste statsejede producerende eksportører er ofte de største producenter af SSHR på verdensplan, uanset om de er integrerede eller ej. For eksempel nævner den kinesiske statsejede virksomhed Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. (»TISCO«) på sit websted, at den er *»en stor jern- og stålgigant og en førende virksomhed i den globale industri for rustfrit stål«*, *»den største virksomhed inden for rustfrit stål udstyret med den største globale kapacitet og den nyeste teknologi og det mest moderne udstyr«*. *»TISCO har derfor udviklet sig til et ekstraordinært stort jern- og stålkompleks, som er integreret i sektoren for jernminedrift, jern- og stålproduktion, forarbejdning, levering og handel«* ([38]). Baosteel er en anden stor kinesisk statsejet virksomhed, der beskæftiger sig med fremstilling af rustfrit stål, og som ejes af den nyligt konsoliderede kinesiske gruppe China Baowu Steel Group Co. Ltd. (tidligere Baosteel Group and Wuhuan Iron & Steel) ([39]).

(130) GOC's tilstedeværelse i sektoren for rustfri stål ses også ved personlige udnævnelser. Et eksempel på en sådan tilgang er TISCO, som er en producent af rustfrit stål, hvor næstformanden for CCP-udvalget også blev udnævnt til posten som formand for TISCO ved en beslutning truffet af CCP-udvalget og myndighederne i Shanxi-provinsen ([40]).

(131) Statens tilstedeværelse og indgreb på finansmarkederne (se også punkt h) nedenfor) samt på leveringen af råmaterialer og input har endvidere en yderligere fordrejende virkning på SSHR-markedet ([41]). Statens tilstedeværelse i virksomheder, herunder statsejede virksomheder, i stålsektoren og i andre sektorer (såsom finans- og inputsektorer som f.eks. ikke-jernholdige metaller) gør det således muligt for den kinesiske regering at påvirke priser og omkostninger.

(132) GOC griber direkte ind i prisfastsættelsen af kapital, arbejdskraft, jordarealer, råmaterialer og grundlæggende input til produktionsprocessen. Selv om priserne på de endelige varer hovedsagelig fastsættes ved hjælp af markedsmekanismer, vil de prisfordrejninger, der skabes i begyndelsen af værdikæden, påvirke disse priser markant og skabe »forkerte« prissignaler, som ikke afspejler den reelle knaphed i industrien og fordrejer alle involverede aktørers resultatopgørelser.

e) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led: politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markedskræfter

(133) I hvilken retning den kinesiske økonomi bevæger sig, afhænger i høj grad af et omfattende planlægningssystem, der opstiller prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. Der findes relevante planer på alle forvaltningsniveauer, som dækker stort set alle økonomiske sektorer. De mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, er bindende, og myndighederne på hvert administrativt niveau overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive tildelt på linje med markedskræfterne ([42]).

([35]) Rapporten — kapitel 2, s. 31-32.
([36]) Jf. https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (senest tilgået den 2. marts 2020).
([37]) Planens fulde ordlyd er tilgængelig på MIIT-webstedet: http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5353943/content.html (senest tilgået den 2. marts 2020).
([38]) TISCO, »Company profile«, http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html (senest tilgået den 2. marts 2020).
([39]) Baowu, »Company profile«, http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html (senest tilgået den 2. marts 2020).
([40]) Se klagen, side 19, der citerer MCI, »Gao Jianbing appointed as the President of TISCO«, 12. oktober 2018, https://metals-consulting.com/gao-jianbing-appointed-as-deputy-party-secretary-deputy-chairman-of-the-board-and-the-president-of-tisco/ (senest tilgået den 10. marts 2020).
([41]) Rapporten — kapitel 14.1-14.3.
([42]) Rapporten — kapitel 4, s. 41-42 og s. 83.

(134) Stålindustrien betragtes af GOC som en nøgleindustri ([43]). Dette bekræftes i de mange planer, forskrifter og andre dokumenter, der omhandler stål, og som udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan, som f.eks. »Planen for justering og opgradering af stålindustrien for 2016-2020«. Ifølge planen er stålindustrien en »vigtig og grundlæggende sektor i den kinesiske økonomi og en national hjørnesten« ([44]). De vigtigste opgaver og mål i denne plan omfatter alle aspekter af industriens udvikling ([45]).

(135) I den 13. femårsplan for økonomisk og social udvikling ([46]) planlægges det at støtte virksomheder, der producerer stålprodukter i det øvre varesegment ([47]). Planen fokuserer også på at opnå varekvalitet, holdbarhed og pålidelighed ved at støtte virksomheder, der anvender teknologier i forbindelse med produktion af stål af høj renhedsgrad, præcisionsvalsning og kvalitetsforbedring ([48]).

(136) I fortegnelsen over retningslinjer for omstrukturering af industrien (udgaven fra 2011, ændret i 2013) ([49]) (»fortegnelsen«) opføres jern og stål som tilskyndede industrier.

(137) Den kinesiske regering styrer yderligere udviklingen af sektoren ud fra en bred vifte af politikværktøjer og forskrifter bl.a. vedrørende: markedssammensætning og -omstrukturering, råmaterialer, investeringer, kapacitetseliminering, vareudvalg, flytning, opgradering osv. Gennem disse og andre midler styrer og kontrollerer den kinesiske regering praktisk talt alle aspekter i udviklingen og driften af sektoren ([50]). Det nuværende problem med overkapacitet er vel nok det tydeligste eksempel på følgerne af den kinesiske regerings politikker og de deraf følgende fordrejninger.

(138) Kort sagt har den kinesiske regering indført foranstaltninger, der skal tilskynde aktørerne til at opfylde de offentlige politikmålsætninger om at støtte tilskyndede industrier, herunder produktionen af SSHR, som indgår i den tilskyndede stålsektor. Sådanne foranstaltninger hindrer markedskræfterne i at fungere normalt.

f) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led: manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret

(139) Ifølge oplysningerne i sagen kan det kinesiske konkurssystem ikke i tilstrækkelig grad opfylde sine egne hovedmål, som f.eks. retfærdig afvikling af fordringer og gæld og beskyttelse af kreditorers og debitorers lovlige rettigheder og interesser. Dette skyldes tilsyneladende, at mens den kinesiske konkurslov formelt hviler på principper, der ligner dem, som anvendes i tilsvarende lovgivning i andre lande end Kina, er det kinesiske system kendetegnet ved en systematisk manglende håndhævelse. Antallet af konkurser er notorisk lavt i forhold til størrelsen af landets økonomi, ikke mindst fordi insolvensbehandlingen lider under en række mangler, der reelt fungerer som en hindring for indgivelse af konkursbegæringer. Staten spiller desuden fortsat en stærk og aktiv rolle i insolvensbehandlinger og har ofte direkte indflydelse på sagens udfald ([51]).

(140) Desuden er manglerne ved systemet for ejendomsret særlig tydelige i forbindelse med ejendomsretten til jordarealer og brugsrettighederne til jord i Kina ([52]). Al jord ejes af den kinesiske stat (kollektivt ejet landbrugsjord og statsejet jord i byområder). Tildelingen afhænger fortsat udelukkende af staten. Der findes lovbestemmelser, der har til formål at tildele brugsrettigheder til jord på en gennemsigtig måde og til markedspriser, f.eks. ved at indføre

([43]) Rapporten — del III, kapitel 14, s. 346 ff.
([44]) Indledningen til planen for justering og opgradering af stålindustrien (»Plan for Adjusting and Upgrading the Steel Industry«).
([45]) Rapporten — kapitel 14, s. 347.
([46]) Den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas økonomiske og sociale udvikling (2016-2020), jf. https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (senest tilgået den 2. marts 2020).
([47]) Rapporten — kapitel 14, s. 349.
([48]) Rapporten — kapitel 14, s. 352.
([49]) Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) (ændring fra 2013) (udstedt ved bekendtgørelse nr. 9 af National Development and Reform Commission den 27. marts 2011 og ændret i overensstemmelse med beslutning truffet af National Development and Reform Commission om ændring af relevante bestemmelser af Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) udstedt ved bekendtgørelse nr. 21 af National Development and Reform Commission den 16. februar 2013).
([50]) Rapporten — kapitel 14, s. 375-376.
([51]) Rapporten — kapitel 6, s. 138-149.
([52]) Rapporten — kapitel 9, s. 216.

udbudsprocedurer. Disse bestemmelser overholdes imidlertid ofte ikke, idet visse købere får deres jordarealer gratis eller til priser under markedsværdien ([53]). Myndighederne forfølger desuden ofte specifikke politiske mål, herunder gennemførelsen af de økonomiske planer, når de tildeler jordarealer ([54]).

(141) Producenter af SSHR er som andre sektorer i den kinesiske økonomi omfattet af de almindelige regler i den kinesiske konkurs-, selskabs- og formueret. Dette medfører, at disse virksomheder også er underlagt fordrejninger ovenfra som følge af den diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelige håndhævelse af konkurs- og formueretten. Den nuværende undersøgelse har ikke bragt noget for dagen, der kan rejse tvivl om disse konklusioner. Kommissionen konkluderede således foreløbig, at den kinesiske konkurs- og formueret ikke fungerer ordentligt, hvilket skaber fordrejninger, når den opretholder insolvente virksomheder, og når den tildeler brugsrettigheder til jord i Kina. På grundlag af de foreliggende oplysninger synes disse betragtninger at gælde fuldt ud også i sektoren for rustfrit stål.

(142) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der var tale om diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs- og formueretten i stålsektoren, herunder for så vidt angår den undersøgte vare.

g) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led: skævvridning af lønomkostninger

(143) Et system med markedsbaseret løn kan ikke udvikles fuldt ud i Kina, eftersom arbejdstagere og arbejdsgivere hindres i at udøve deres ret til kollektiv organisering. Kina har ikke ratificeret en række af Den Internationale Arbejdsorganisations (»ILO's«) væsentlige konventioner, navnlig konventionerne om foreningsfrihed og retten til kollektive forhandlinger ([55]). I henhold til national lovgivning er kun en enkelt fagforening aktiv. Denne organisation er imidlertid ikke uafhængig af de statslige myndigheder, og dens engagement i kollektive forhandlinger og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder er fortsat på et rudimentært niveau ([56]). Desuden er den kinesiske arbejdsstyrkes mobilitet begrænset af systemet til registrering af husholdningerne, som begrænser adgangen til hele spektret af social sikring og andre ydelser til lokale beboere i et givet administrativt område. Dette resulterer typisk i, at arbejdstagere, som ikke er i besiddelse af den lokale bopælsregistrering, befinder sig i en sårbar beskæftigelsessituation og har en lavere indkomst end indehavere af bopælsregistreringen ([57]). Disse forhold fører til en fordrejning af lønomkostningerne i Kina.

(144) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at stålsektoren, herunder producenterne af SSHR, ikke ville være omfattet af det beskrevne kinesiske arbejdsretlige system. Sektoren for SSHR påvirkes således af fordrejningerne af lønomkostninger både direkte (ved fremstilling af den pågældende vare) og indirekte (når den har adgang til kapital eller input fra virksomheder, der er omfattet af det samme arbejdsretlige system i Kina).

h) Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led: adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten

(145) Adgang til kapital for virksomhedsaktører i Kina er underlagt forskellige fordrejninger.

(146) For det første er det kinesiske finansielle system kendetegnet ved en stærk position for statsejede banker ([58]), som ved tildeling af adgang til finansiering tager hensyn til andre kriterier end et projekts økonomiske levedygtighed. I lighed med de ikke-finansielle statsejede virksomheder er bankerne fortsat knyttet til staten, ikke kun gennem ejerskab, men også via personlige relationer (de øverste ledere i de store statsejede finansielle institutioner udpeges i sidste instans af CCP) ([59]), og i lighed med de ikke-finansielle statsejede virksomheder gennemfører bankerne regelmæssigt offentlige

([53]) Rapporten — kapitel 9, s. 213-215.
([54]) Rapporten — kapitel 9, s. 209-211.
([55]) Rapporten — kapitel 13, s. 332-337.
([56]) Rapporten — kapitel 13, s. 336.
([57]) Rapporten — kapitel 13, s. 337-341.
([58]) Rapporten — kapitel 6, s. 114-117.
([59]) Rapporten — kapitel 6, s. 119.

politikker, der er udformet af regeringen. Herved overholder bankerne en udtrykkelig retlig forpligtelse til at drive deres virksomhed i overensstemmelse med den nationale økonomiske og sociale udviklings behov og på grundlag af statens industripolitikker ([60]). Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige ([61]).

(147) Selv om det anerkendes, at forskellige retlige bestemmelser henviser til behovet for at overholde almindelige regler for bankvirksomhed og tilsynsregler, såsom behovet for at undersøge låntagerens kreditværdighed, tyder den omfattende dokumentation, inklusive resultaterne af undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, på, at disse bestemmelser kun spiller en sekundær rolle i anvendelsen af de forskellige retlige instrumenter.

(148) Desuden er vurderinger af obligationer og kreditvurderinger ofte fordrejet af en række forskellige årsager, herunder det forhold, at risikovurderingen er påvirket af virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og af styrken af enhver implicit garanti stillet af regeringen. Overslag tyder stærkt på, at de kinesiske kreditvurderinger systematisk svarer til lavere internationale kreditvurderinger ([62]).

(149) Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige ([63]). Dette resulterer i en forudindtagethed i forbindelse med udlån til statsejede virksomheder, store private virksomheder med gode forbindelser og virksomheder i nøgleindustrisektorer, hvilket indebærer, at tilgængeligheden af og omkostningerne ved kapital ikke er ens for alle aktører på markedet.

(150) For det andet er låneomkostninger blevet holdt kunstigt lave for at stimulere væksten i investeringerne. Dette har ført til overdreven brug af kapitalinvesteringer med stadig lavere investeringsafkast. Dette illustreres gennem den seneste vækst i virksomhedernes gearing inden for den statslige sektor på trods af et kraftigt fald i rentabiliteten, hvilket tyder på, at de mekanismer, der styrer banksystemet, ikke følger normale forretningsmæssige indstillinger.

(151) Selv om der blev opnået en nominel renteliberalisering i oktober 2015, er prissignaler for det tredje stadig ikke drevet af de frie markedskræfter, men påvirkes af statsligt indførte fordrejninger. Andelen af udlån til eller under referenceværdien udgør faktisk stadig 45 % af alle udlån, og anvendelsen af målrettede kreditter synes at være blevet øget, eftersom denne andel er steget markant siden 2015 på trods af en forværring af de økonomiske vilkår. De kunstigt lave rentesatser medfører underprissætning og dermed den overdrevne anvendelse af kapital.

(152) Den generelle kreditvækst i Kina er tegn på en forværring af effektiviteten af kapitaltildelingen, uden at der er tegn på en kreditstramning, som man ville forvente på et marked uden fordrejninger. Som følge heraf er misligholdte lån steget kraftigt i de seneste år. I en situation med stigende gældsrisiko har den kinesiske regering valgt at undgå misligholdelse. Gældsproblemer er derfor blevet håndteret ved enten at optage nye lån, hvorved der oprettes såkaldte »zombie-virksomheder«, eller ved at overdrage ejerskabet til gælden (f.eks. via fusioner eller konvertering af gæld til egenkapital) uden nødvendigvis at fjerne det samlede gældsproblem eller tage fat på de grundlæggende årsager hertil.

(153) På trods af de seneste skridt, der er taget for at liberalisere markedet, er erhvervskreditsystemet i Kina i bund og grund påvirket af betydelige fordrejninger som følge af statens fortsat omfattende rolle på kapitalmarkederne.

(154) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at stålsektoren, herunder produktionen af rustfrit stål, ville være undtaget fra den ovenfor beskrevne statslige indgriben i det finansielle system. Derfor medfører det betydelige statslige indgreb i det finansielle system, at markedsvilkårene påvirkes i alvorlig grad på alle niveauer.

---

([60]) Rapporten — kapitel 6, s. 120.

([61]) Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

([62]) Se IMF's arbejdspapir »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([63]) Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

i) Den systemiske karakter af de beskrevne fordrejninger

(155) Kommissionen bemærkede, at de fordrejninger, der er beskrevet i rapporten, var karakteristiske for den kinesiske økonomi. De foreliggende oplysninger viser, at de kendsgerninger og karakteristika ved det kinesiske system, som er beskrevet i punkt a)–e) samt i del A i rapporten, finder anvendelse i hele landet og i alle økonomiens sektorer. Det samme gælder for beskrivelsen af de produktionsfaktorer, der er anført i punkt f)-h) og i del B i rapporten.

(156) Kommissionen minder om, at der til produktionen af SSHR er behov for en bred vifte af input. Når SSHR-producenter køber/indgår aftale om disse input, er de priser, de betaler (og som registreres som deres omkostninger), tydeligvis påvirket af de samme systemiske fordrejninger, der er nævnt tidligere. Inputleverandører anvender f.eks. arbejdskraft, som er genstand for fordrejninger. De kan låne penge, der er genstand for fordrejninger i den finansielle sektor eller i forbindelse med kapitalallokeringen. De er desuden underlagt det planlægningssystem, der gælder for alle forvaltningsniveauer og -sektorer.

(157) Som følge heraf er det ikke kun salgspriserne på hjemmemarkedet for SSHR, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jordarealer, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse har været udsat for en betydelig statslig indgriben som beskrevet i del A og B i rapporten. De statslige indgreb, der er beskrevet i forbindelse med kapitalallokering, tildeling af jordarealer, arbejdskraft, energi og råmaterialer, finder sted i hele Kina. Det betyder f.eks., at et input, der er produceret i Kina, gennem en kombination af produktionsfaktorer er udsat for væsentlige fordrejninger. Det samme gælder for inputtet til input osv. Hverken den kinesiske regering eller de eksporterende producenter har fremlagt dokumentation eller argumenter for det modsatte i løbet af denne undersøgelse.

j) Konklusion

(158) Analysen i punkt a)-i) i dette afsnit, som omfatter en undersøgelse af al tilgængelig dokumentation vedrørende Kinas indgriben i landets økonomi i al almindelighed samt i stålsektoren, viste, at priser eller omkostninger for så vidt angår den pågældende vare, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), hvilket fremgår af den faktiske eller mulige påvirkning fra et eller flere af de relevante forhold heri. På dette grundlag og i mangel af samarbejde fra den kinesiske regerings side konkluderede Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende hjemmemarkedspriser og -omkostninger til at fastsætte den normale værdi i dette tilfælde.

(159) Kommissionen beregnede derfor den normale værdi udelukkende på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der var et resultat af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, dvs. som i dette tilfælde var baseret på de tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som omhandlet i det følgende afsnit.

3.2.2.2. Repræsentativt land

(160) Valget af det repræsentative land var baseret på følgende kriterier:

— Et økonomisk udviklingsniveau, der svarede til Kinas. Til dette formål anvendte Kommissionen lande med en bruttonationalindkomst svarende til Kinas på grundlag af oplysninger fra Verdensbankens database ([64])

— Produktion af den undersøgte vare i dette land

— Tilgængeligheden af relevante offentlige data i dette land

— Hvis der er mere end et muligt repræsentativt land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social og miljømæssig beskyttelse.

(161) Som forklaret i betragtning 33-35 har Kommissionen offentliggjort to notater til sagen om kilderne til fastsættelse af den normale værdi.

([64]) World Bank Open Data — Upper Middle Income, findes på https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (senest tilgået den 2. marts 2020).

(162) I notatet af 9. september meddelte Kommissionen de interesserede parter, at den ud fra kriterierne i betragtning 157 havde udpeget følgende fire mulige repræsentative lande: Brasilien, Malaysia, Sydafrika og Tyrkiet.

(163) Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter: klageren og to af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter.

(164) Begge kinesiske eksporterende producenter hævdede i deres indlæg, at Malaysia ville være det bedste repræsentative land, fordi det opfylder alle kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), mens Brasilien og Sydafrika angiveligt har et lavere niveau af social og miljømæssig beskyttelse.

(165) På den anden side anførte klageren, at der ikke var nogen produktion af den undersøgte vare i Malaysia og Tyrkiet.

(166) Den malaysiske virksomhed, der blev identificeret som en potentiel producent af den undersøgte vare, var ifølge klagerens indlæg kun involveret i genudvalsning af varmvalsede ruller til koldvalsede ruller og var tilsyneladende ikke udstyret med hverken et smelteværksted eller et varmvalseværk. Klageren baserede sin påstand i denne forbindelse på de konsoliderede reviderede regnskaber fra Acerinox Group fra 2017. Årsregnskabet fra 2018 bekræftede også denne påstand.

(167) Med hensyn til Tyrkiet hævdede klageren, at den pågældende virksomhed kun var involveret i produktionen af en ubetydelig mængde af varer af rustfrit stål. Denne produktion var desuden begrænset til lange produkter af martensitisk stål med barrer som råmateriale, hvilket i praksis ville udelukke produktion af den undersøgte vare.

(168) Kommissionens egen undersøgelse bekræftede klagerens påstande på grundlag af de konsoliderede reviderede regnskaber for 2018 fra Acerinox Group og de pågældende to virksomheders officielle websteder.

(169) Klageren bekræftede, at den undersøgte vare fremstilles i Sydafrika af en af virksomhederne i Acerinox Group som anført af Kommissionen i notatet af 9. september. Klageren fremførte imidlertid flere argumenter for at vælge Brasilien som repræsentativt land i stedet for Sydafrika.

(170) For det første anførte klageren, at for så vidt angår den økonomiske udvikling, som måles med BNI-indekset, er Brasilien meget tættere på Kina end Sydafrika (Sydafrika har en betydeligt lavere position i disse statistikker).

(171) Selv om Sydafrikas faktiske BNI-data adskiller sig mere fra Kinas end Brasiliens, er alle tre lande stadig klassificeret som mellemindkomstlande i den øverste halvdel af Verdensbanken. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(172) For det andet hævdede klageren, at Sydafrika var verdens største producent af chrom, et vigtigt input til produktionen af rustfrit stål, og at prisniveauet for dette input derfor ikke ville være repræsentativt.

(173) Det forhold, at et land producerer et input til produktion af den undersøgte vare, betyder ikke automatisk, at prisniveauet for importen af dette input til det pågældende land ikke er repræsentativt. Klageren fremlagde ikke dokumentation for den store indenlandske produktions indvirkning på importprisen. Kommissionen fandt derfor denne påstand ubegrundet.

(174) Endelig forsynede klageren Kommissionen med de offentligt tilgængelige reviderede regnskaber for den brasilianske producent af den undersøgte vare, som er nævnt i notatet af 9. september og kunne anvendes som datakilde for de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der er nødvendig for beregningen af den normale værdi. For den sydafrikanske producent, der blev identificeret i samme notat, var disse data kun tilgængelige på gruppeniveau.

(175) På grundlag af kvaliteten og detaljeringsgraden af de umiddelbart tilgængelige finansielle data i Brasilien, som oplyst af klageren, og i betragtning af repræsentativiteten af de produktionsfaktorer, der er forklaret i afsnit 3.2.2.3, konkluderede Kommissionen i sit notat af 10. oktober, at Brasilien bør betragtes som et passende repræsentativt land.

(176) Efter at have etableret Brasilien som et passende repræsentativt land, hvad angår udviklingsniveauet og tilgængeligheden af relevante importstatistikker og finansielle data, fandt Kommissionen det ikke nødvendigt at vurdere det sociale og miljømæssige beskyttelsesniveau i de potentielle repræsentative lande.

(177) Der blev ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter til notatet af 10. oktober.

(178) På baggrund af ovenstående analyse opfyldte Brasilien alle de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, for at kunne betragtes som et passende repræsentativt land. Ud over at have et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas har Brasilien navnlig en væsentlig produktion af den undersøgte vare og et komplet datasæt til rådighed vedrørende produktionsfaktorer, SA&G-omkostninger og fortjeneste i undersøgelsesperioden.

3.2.2.3. Kilder anvendt til fastsættelse af ikke-fordrejede omkostninger

(179) På grundlag af de interesserede parters oplysninger og andre relevante oplysninger i sagen opstillede Kommissionen i notatet af 9. september en indledende liste over de produktionsfaktorer og kilder, der skulle anvendes til alle produktionsfaktorer, såsom materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte til produktion af den undersøgte vare. Kommissionen anførte, at den med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), i videst mulige omfang ville anvende databasen Global Trade Atlas (»GTA«) til at fastsætte de ikke-fordrejede omkostninger for produktionsfaktorerne, ILO's statistikker og nationale statistikker til at fastsætte de ikke-fordrejede arbejdskraftomkostninger og andre kilder, alt afhængigt af det valgte repræsentative land, til at fastsætte de ikke-fordrejede omkostninger ved energi (som f.eks. til elektricitet, naturgas og vand). I samme notat identificerede Kommissionen de koder i det harmoniserede system (HS) for produktionsfaktorer, som på grundlag af oplysninger fra de interesserede parter oprindeligt blev taget i betragtning med henblik på at indgå i GTA-analysen.

(180) I denne forbindelse blev der kun modtaget en bemærkning fra klageren, hvoraf det fremgik, at de HS-koder, som Kommissionen havde foreslået for visse produktionsfaktorer, havde en for bred dækning og kunne omfatte en blanding af varer, der ikke var repræsentative for den kemiske sammensætning af de input, der faktisk blev anvendt i produktionen af den undersøgte vare. Kommissionen tog denne bemærkning til efterretning, Den blev taget i betragtning i de efterfølgende faser af undersøgelsen afhængigt af varekoderne i det repræsentative land og resultaterne af kontrolbesøgene hos eksporterende producenter.

(181) Kommissionen analyserede yderligere de første oplysninger fra interesserede parter vedrørende HS-koderne og fandt, at visse produktionsfaktorer, dvs. visse råmaterialer og hjælpematerialer, muligvis ikke var klassificeret korrekt. De ændrede HS-koder og listen over produktionsfaktorer blev offentliggjort i notatet af 10. oktober. Kommissionen analyserede også tilgængeligheden af importdata, der ville blive anvendt til beregning af referenceværdier for ikke-fordrejede omkostninger, og kontrollerede, om der fandtes restriktioner i det repræsentative land for så vidt angår eksport af produktionsfaktorer.

(182) I notatet af 10. oktober bekræftede Kommissionen, at den ville anvende GTA til at fastsætte ikke-fordrejede omkostninger ved produktionsfaktorer, ILO's statistikker og andre offentligt tilgængelige kilder ([65]) til at fastsætte ikke-fordrejede arbejdskraftomkostninger og de udvalgte brasilianske leverandørers takster for elektricitet, naturgas og vand til at fastsætte ikke-fordrejede omkostninger for disse energityper.

(183) I samme notat underrettede Kommissionen også de interesserede parter om, at den med henblik på at fastslå de ikke-fordrejede SA&G og fortjeneste ville anvende de finansielle oplysninger fra den eneste kendte brasilianske producent af den undersøgte vare, for hvilken der foreligger detaljerede finansielle data — Aperam Inox America do Sul S.A. De interesserede parter indsendte ikke, og Kommissionen fandt ikke, offentligt tilgængelige finansielle data for andre producenter af den undersøgte vare i Brasilien.

(184) Efter notatet af 10. oktober modtog Kommissionen ingen yderligere bemærkninger vedrørende kilderne til ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier. Derfor blev de kilder, der er opført i betragtning 178-180, foreløbig bekræftet

([65]) Se f.eks. https://www.jornalcontabil.com.br/quanto-custa-um-funcionario-aprenda-a-calcular/ eller https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee (senest tilgået den 3. marts 2020).

3.2.2.4. Ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier

(185) Som allerede nævnt i betragtning 176 og 178-179 forsøgte Kommissionen at opstille en foreløbig liste over de produktionsfaktorer og kilder, der skulle anvendes med henblik på alle de produktionsfaktorer som f.eks. materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare.

(186) Kommissionen modtog ingen bemærkninger til listen over produktionsfaktorer efter notatet af 10. oktober, hvori Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den havde modtaget fra interesserede parter, opstillede en liste over de potentielle HS-koder svarende til de produktionsfaktorer, der anvendes i fremstillingen af den pågældende vare.

(187) Kommissionen opstillede siden en endelig liste over produktionsfaktorer og tilsvarende HS-koder efter kontrolbesøgene hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(188) På grundlag af alle de oplysninger, som de interesserede parter har fremlagt, og som er blevet indsamlet i forbindelse med kontrolbesøgene, er følgende produktionsfaktorer og HS-koder, hvor det er relevant, blevet udpeget:

*Tabel 1*

| Produktionsfaktor | HS-kode | Ikke-fordrejet værdi | Enhed |
|---|---|---|---|
| **Råmaterialer/Hjælpematerialer** | | | |
| Kvartsit | 2506 20 | 1 945,57 | CNY/ton |
| Ildfast ler | 2508 30 | 4 109,80 | CNY/ton |
| Serpentin | 2516 90 | 4 257,06 | CNY/ton |
| Smeltet magnesia, dødbrændt (sintret) magnesia, også med indhold af små mængder af andre oxider, der er tilsat før sintringen, anden magnesiumoxid, også rent | 2519 90 | 8 993,25 | CNY/ton |
| Flusspat med indhold af calciumfluorid på 97 % vægtprocent eller derunder | 2529 21 | 2 126,27 | CNY/ton |
| Jernmalm, ikke agglomereret (pulver), Jernmalm i store stykker | 2601 11 | 8 300,12 | CNY/ton |
| Jernmalm, agglomereret (sinter) | 2601 12 | 1 165,36 | CNY/ton |
| Krommalm og koncentrater deraf | 2610 00 | 4 493,41 | CNY/ton |
| Fedtkul, Kokskul | 2701 12 | 1 412,62 | CNY/ton |
| Koks; Kul til produktion af elektricitet, Gaskul | 2701 19 | 1 268,12 | CNY/ton |
| Koks, Kokspulver, Gaskoks | 2704 00 | 2 703,69 | CNY/ton |
| Smøreolie | 2710 19 | 73,73 | CNY/ton |
| Carbon | 2803 00 | 9 656,11 | CNY/ton |
| Calcium (tråd) | 2805 12 | 34 597,60 | CNY/ton |
| Svovlsyre | 2807 00 | 560,10 | CNY/ton |
| Salpetersyre | 2808 00 | 2 582,31 | CNY/ton |
| Flussyre | 2811 11 | 11 085,17 | CNY/ton |
| Ammoniak, vandfri | 2814 10 | 1 920,32 | CNY/ton |
| Molybdenoxid eller molybdenhydroxid | 2825 70 | 134 622,70 | CNY/ton |
| Ferrosulfid | 2830 90 | 92 317,53 | CNY/ton |
| Hydrogenperoxid | 2847 00 | 15 955,82 | CNY/ton |
| Kernetråde; Støbepulver | 3824 99 | 15 192,47 | CNY/ton |

| Produktionsfaktor | HS-kode | Ikke-fordrejet værdi | Enhed |
|---|---|---|---|
| Nikkelråjern af middelkvalitet; Nikkelråjern af lav kvalitet | [ikke relevant] (jf. betragtning 190) | 84 151,00 Justeret for det faktiske nikkel-indhold [1] | CNY/ton |
| Ferromangan, med indhold af kulstof på > 2 vægtprocent | 7202 11 | 8 143,34 | CNY/ton |
| Ferromangan, med indhold af kulstof på <= 2 vægtprocent | 7202 19 | 12 910,85 | CNY/ton |
| Ferrosilicium, med indhold af silicium > 55 % | 7202 21 | 12 754,53 | CNY/ton |
| Ferrosiliciummangan | 7202 30 | 8 077,34 | CNY/ton |
| Ferrochrom, med indhold af kulstof > 4 % | 7202 41 | 9 475,88 | CNY/ton |
| Ferronikkel | [ikke relevant] (jf. betragtning 190) | 21 879,38 | CNY/ton |
| Ferromolybden | 7202 70 | 130 503,79 | CNY/ton |
| Ferro-wolframjern | 7202 80 | 200 436,70 | CNY/ton |
| Ferrotitan | 7202 91 | 25 925,68 | CNY/ton |
| Ferroniobium | [Ikke relevant] (jf. betragtning 190) | 145 667,77 | CNY/ton |
| Ferrobor, Ferrosilicium-calciumlegering | 7202 99 | 14 659,67 | CNY/ton |
| Skrot af støbejern | 7204 10 | 909,47 | CNY/ton |
| Skrot af rustfrit stål | 7204 21 | 6 600,08 | CNY/ton |
| Affald og skrot af jern og stål bortset fra dreje- og fræseaffald, spåner, slibe-, save-, høvle-, stansnings- og klipningsaffald, af andet materiale end støbejern, legeret stål, fortinnet jern eller stål | 7204 49 | 2 388,92 | CNY/ton |
| Granulater, af råjern, spejljern eller andet jern og stål | 7205 10 | 9 625,10 | CNY/ton |
| Brænderpulver af jern | 7205 29 | 8 830,75 | CNY/ton |
| Smeltet jern | [ikke relevant] (jf. betragtning 190) | 2 715,76 | CNY/ton |
| Armeringsstænger | 7214 20 | 3 961,67 | CNY/ton |
| Granulater til slyngerensere | 7326 11 | 7 016,25 | CNY/ton |
| Katodekobber | 7403 11 | 42 901,10 | CNY/ton |
| Andre varer af kobber, støbte eller smedede, men ikke yderligere bearbejdet, undtagen kæder og dele deraf | 7419 91 | 276 619,84 | CNY/ton |
| Ulegeret nikkel | 7502 10 | 98 182,60 | CNY/ton |
| Affald og skrot af nikkel | 7503 00 | 640,77 | CNY/ton |

| Produktionsfaktor | HS-kode | Ikke-fordrejet værdi | Enhed |
|---|---|---|---|
| Nikkelstænger, profiler og tråd, af nikkellegeringer | 750 512 | 172 600,22 | CNY/ton |
| Aluminiumbarrer; Aluminium, ubearbejdet, ulegeret | 7601 10 | 15 833,50 | CNY/ton |
| Aluminiumtråd, ulegeret | 7605 11 | 16 103,02 | CNY/ton |
| Plader og bånd, af aluminium | 7606 91 | 22 469,41 | CNY/ton |
| Molybdenstænger | 8102 95 | 817 404,83 | CNY/ton |
| Koboltsten og andre mellemprodukter fra fremstillingen af kobolt | 8105 20 | 180 180,50 | CNY/ton |
| Svamptitanium | 8108 20 | 72 277,73 | CNY/ton |
| Mangan | 8111 00 | 17 032,79 | CNY/ton |
| Grafitelektroder | 8545 11 | 57 656,22 | CNY/ton |
| Plader (slab) | [ikke relevant] (jf. betragtning 190) | 14 033,74 | CNY/ton |
| **Arbejdskraft** | | | |
| Arbejdskraftomkostninger i fremstillingssektoren | [ikke relevant] | 33,88 | CNY i timen |
| **Energi** | | | |
| Elektricitet | [ikke relevant] | 0,82 | CNY/kWh |
| Naturgas | [ikke relevant] | 3,23 | CNY/$m^3$ |
| Vand | [ikke relevant] | 68,88 | CNY/$m^3$ |
| Argon | 2804 21 | 8,03 | CNY/$m^3$ |
| Ilt | 2804 40 | 13,04 | CNY/$m^3$ |

([1]) Som forklaret i betragtning 190 blev London Metal Exchange benyttet som grundlag for denne ikke-fordrejede værdi korrigeret for indholdet af nikkel i råmaterialet. Da nikkelindholdet varierede mellem de stikprøveudtagne virksomheder, er den nøjagtige ikke-fordrejede værdi angivet i den virksomhedsspecifikke offentliggørelse.

a) Råmaterialer/Hjælpematerialer

(189) Under kontrolbesøgene efterprøvede Kommissionen de anvendte råmaterialer og hjælpematerier, der blev anvendt ved fremstillingen af den pågældende vare.

(190) For alle råmaterialer og hjælpematerialer, bortset fra dem, der er beskrevet i betragtning 190 og 192, anvendte Kommissionen importpriserne i det repræsentative land. Importprisen i det repræsentative land blev fastsat som et vejet gennemsnit af enhedspriserne på importen fra alle tredjelande undtagen Kina. Kommissionen besluttede at udelukke importen fra Kina til det repræsentative land, eftersom den i betragtning 156 konkluderede, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina på grund af væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Da der ikke foreligger beviser for, at de samme fordrejninger ikke ligeledes påvirker varer bestemt til eksport, antog Kommissionen, at de samme fordrejninger påvirkede eksportpriserne. Det fremgår endvidere, at importprisen for de vigtigste råmaterialer, der eksporteres fra Kina til Brasilien, er lavere end det vejede gennemsnit af importen fra andre lande. Ligeledes blev data om importen i

det repræsentative land fra ikke-WTO-medlemmer, der er anført i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ([66]), også udelukket. Grundforordningens artikel 2, stk. 7, fastsætter, at hjemmemarkedspriserne i disse lande ikke kan anvendes til at fastsætte den normale værdi, og under alle omstændigheder var importoplysningerne uden betydning.

(191) Med henblik på at fastsætte ikke-fordrejede priser på råmaterialer leveret til den eksporterende producents fabrik, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, tilføjede Kommissionen de internationale transport- og forsikringsomkostninger ([67]) og anvendte det repræsentative lands importtold. Kommissionen tilføjede på et senere tidspunkt i forbindelse med beregningen af de individuelle dumpingmargener de virksomhedsspecifikke indenlandske transportomkostninger til importprisen. De internationale og indenlandske transportomkostninger for alle råmaterialer samt forsikringsomkostningerne blev beregnet ud fra de efterprøvede data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(192) For visse råmaterialer, for hvilke der ikke fandtes nogen referencepris, eller hvor den disponible referencepris blev anset for ikke-repræsentativ ([68]) på grundlag af statistikker over import til det repræsentative land, anvendte Kommissionen referencepriser baseret på ikke-fordrejede internationale priser eller andre rimelige data. Dette blev gjort for fem input:

a) ferronnikkel og nikkelråjern — referencepriserne blev baseret på London Metal Exchange justeret for legeringens indhold af nikkel,

b) ferroniobium — referenceprisen blev baseret på GTA, beregnet som den vejede gennemsnitlige eksportpris for det mest relevante eksportland i UP, nemlig Brasilien ([69]),

c) smeltet jern — referenceprisen blev baseret på GTA, beregnet som den vejede gennemsnitlige pris for det mest relevante eksportland på verdensplan i UP, nemlig Iran ([70]),

d) plader af rustfrit stål — referenceprisen blev baseret på GTA, beregnet som det vejede gennemsnit af al eksport fra verdens tredjestørste eksportland i UP, Sydkorea ([71]).

(193) I de tilfælde, hvor eksportprisen ([72]) blev anvendt til at fastsætte den ikke-fordrejede råmaterialepris, blev der ikke foretaget yderligere justeringer af dataene fra GTA. Kommissionen fandt, at omkostningerne mellem en brasiliansk leverandør og en international havn udgjorde omkostningerne mellem denne leverandør og dens brasilianske kunde. GTA's pris kunne derfor accepteres som pris på et råmateriale som leveret til den eksporterende producents fabrik.

(194) For visse råmaterialer og hjælpematerialer ([73]) var de eksporterende producenter i stikprøven ikke i stand til at fastsætte forbrugsmængden i deres regnskaber, eller der kunne ikke fastsættes nogen egentlig referenceværdi i det repræsentative land. Generelt var disse input ubetydelige med hensyn til omkostninger. Disse omkostninger indgik i de i betragtning 198 beskrevne indirekte produktionsomkostninger, da de faktiske omkostninger ved disse råmaterialer tegnede sig for en ubetydelig andel af de samlede faktiske fremstillingsomkostninger for de stikprøveudtagne eksporterende virksomheder. De produktionsfaktorer, der blev flyttet til indirekte produktionsomkostninger, blev opført i de virksomhedsspecifikke fremlæggelser af oplysninger.

b) Arbejdskraft

(195) For at fastlægge referenceværdien for arbejdskraftomkostningerne anvendte Kommissionen ILO's statistikker sammen med offentligt tilgængelige oplysninger om yderligere arbejdskraftomkostninger hos en arbejdsgiver i Brasilien.

([66]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).
([67]) Den brasilianske import angives på fob-niveau i GTA.
([68]) På grund af eksportrestriktioner eller import af ubetydelige mængder.
([69]) Eksporten til Kina blev udelukket. https://connect.ihs.com/home (senest tilgået den 3. marts 2020).
([70]) Eksporten til Kina blev udelukket. https://connect.ihs.com/home (senest tilgået den 3. marts 2020).
([71]) Sydkorea er den tredjestørste eksportør af plader af rustfrit stål — efter Indonesien (det land, der er omfattet af undersøgelsen), og den næststørste eksportør er Det Forenede Kongerige. Eksporten til Kina blev udelukket. De resterende eksportlande tegnede sig for betydeligt mindre mængder.
([72]) På fob-basis.
([73]) Disse materialer blev inkluderet i de virksomhedsspecifikke fremlæggelser af oplysninger for hver virksomhed. Desuden blev en af energifaktorerne, dvs. damp, behandlet på samme måde for alle virksomheder.

(196) ILO's statistikker ([74]) indeholdt data om de gennemsnitlige ugentlige arbejdstimer pr. beskæftiget arbejdstager og månedslønnen for de ansatte i fremstillingsindustrien i undersøgelsesperioden. Ved hjælp af disse data beregnede Kommissionen en timeløn i fremstillingsindustrien, hvortil kom ekstra arbejdskraftrelaterede omkostninger ([75]) (social sikring og arbejdsløshedsbidrag betalt af arbejdsgiveren).

c) Energiinput

(197) Den elpris, der blev opkrævet af en af de største elleverandører i Brasilien, virksomheden EDP Brazil, var umiddelbart tilgængelig ([76]). Oplysningerne var detaljerede nok til at identificere prisen på elektricitet og den pris for brug af distributionssystemet (modalidade tarifaria azul), der blev betalt af industrielle brugere.

(198) Det skal bemærkes, at den regulerende myndighed Agência Nacional de Energia Elétrica ([77]) (»ANEEL«) i Brasilien forpligter elleverandørerne til at forhøje deres takster med en bestemt procentsats for at regulere elforbruget i landet. ANEEL anvender en markering ([78]) (grøn, gul, rød 1, rød 2) til at signalere, om elprisen skal forblive som foreslået af leverandøren (grøn) eller forhøjes med 0,010 BRL/kWt (gul), 0,030 BRL/kWt (rød 1) eller 0,050 BRL/kWt (rød 2). Markeringerne offentliggøres månedligt af ANEEL og var umiddelbart tilgængelige på EDP Brazil's websted ([79]) for undersøgelsesperioden. Ved fastsættelsen af de ikke-fordrejede elomkostninger tog Kommissionen hensyn til de markeringer, der blev anvendt i undersøgelsesperioden, og justerede prisen i overensstemmelse hermed.

(199) Vandtaksten var umiddelbart tilgængelig som opkrævet af virksomheden Sabesp, der er ansvarlig for vandforsyning, spildevandsindsamling og -behandling i staten São Paulo. Oplysningerne gjorde det muligt at identificere de takster ([80]), der gjaldt for industrielle brugere i undersøgelsesperioden i forskellige delregioner og kommuner i staten São Paulo ([81]). Kommissionen baserede sin fastlæggelse af ikke-fordrejede omkostninger ved indsamling af vand og spildevand på de satser, der gælder for industrikunder i hovedstadsområdet i staten São Paolo i undersøgelsesperioden.

(200) Prisen på naturgas er umiddelbart tilgængelig som opkrævet af den største gasleverandør i Brasilien, virksomheden Comgas, der fokuserer på staten São Paulo. Oplysningerne på Comgas' websted ([82]) gør det muligt at fastlægge prisen på naturgas, der leveres til industrielle brugere.

3.2.2.5. Indirekte produktionsomkostninger, SA&G samt fortjeneste

(201) De samarbejdsvillige eksporterende producenters indirekte produktionsomkostninger blev forhøjet med de omkostninger ved råmaterialer og hjælpematerialer, der er omhandlet i betragtning 192, og blev efterfølgende udtrykt som en andel af de direkte fremstillingsomkostninger, som hver af de eksporterende producenter i stikprøven faktisk havde afholdt. Denne procentsats blev anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger.

(202) For så vidt angår SA&G og fortjeneste anvendte Kommissionen de finansielle data for den eneste kendte brasilianske producent af den undersøgte vare, for hvilken der forelå offentligt tilgængelige detaljerede finansielle data, nemlig Aperam Inox America do Sul S.A. De interesserede parter fik adgang til virksomhedens offentligt tilgængelige reviderede regnskaber i et bilag til noten af 10. oktober.

3.2.2.6. Beregning af den normale værdi

(203) Kommissionens fastsættelse af den beregnede normale værdi omfattede følgende skridt.

([74]) Findes på https://www.ilo.org/ilostat/faces/oracle/webcenter/portalapp/pagehierarchy/Page21.jspx?_afrLoop=518377340582818&_afrWindowMode=0&_afrWindowId=o8k2wnnrz_1#!%40%40%3F_afrWindowId%3Do8k2wnnrz_1%26_afrLoop%3D518377340582818%26_afrWindowMode%3D0%26_adf.ctrl-state%3Do8k2wnnrz_54 (senest tilgået den 28. februar 2020).

([75]) Findes på https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee (senest tilgået den 28. februar 2020).

([76]) Findes på http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-(grupo-a) (senest tilgået den 4. februar 2020).

([77]) Findes på http://www.aneel.gov.br/a-aneel (senest tilgået den 4. februar 2020).

([78]) Findes på http://www.aneel.gov.br/bandeiras-tarifarias (senest tilgået den 4. februar 2020).

([79]) Findes på http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria (senest tilgået den 4. februar 2020).

([80]) http://site.sabesp.com.br/site/interna/Default.aspx?secaoId=183 (senest tilgået den 28. februar 2020).

([81]) F.eks. hovedstadsområdet http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/comunicado_06_2018.pdf http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/Comunicado%205-19.pdf (senest tilgået den 28. februar 2020).

([82]) https://www.comgas.com.br/tarifas/historico-de-tarifas/2018-2/ (senest tilgået den 4. februar 2020).

(204) Først fastsatte Kommissionen de ikke-fordrejede direkte fremstillingsomkostninger. Den anvendte de ikke-fordrejede enhedsomkostninger på de stikprøveudtagne eksporterende producenters faktiske forbrug af de enkelte produktionsfaktorer. Produktionsomkostningerne blev reduceret med de ikke-fordrejede omkostninger ved biprodukter, der blev genanvendt i produktionsprocessen, som rapporteret af virksomhederne.

(205) Dernæst tilføjede Kommissionen de i betragtning 199 beskrevne indirekte produktionsomkostninger til de ikke-fordrejede direkte fremstillingsomkostninger for at nå frem til de ikke-fordrejede produktionsomkostninger.

(206) Endelig anvendte Kommissionen SA&G-omkostningerne og fortjenesten for Aperam Inox America do Sul S.A., jf. betragtning 200, på de produktionsomkostninger, der var fastsat som beskrevet i betragtning 203.

(207) SA&G-omkostningerne udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 13,90 %.

(208) Fortjenesten udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 7,65 %.

(209) Den normale værdi, der blev beregnet som beskrevet i betragtning 202-206, blev reduceret med den ikke-fordrejede værdi af de biprodukter, der blev solgt af de stikprøveudtagne virksomheder.

(210) På dette grundlag beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype ab fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Da der kun var to kinesiske eksporterende producenter tilbage i stikprøven, beregnede Kommissionen kun den normale værdi pr. varetype for disse eksporterende producenter.

3.2.3. *Eksportpris*

(211) De pågældende kinesiske eksporterende producenter eksporterede til Unionen direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der handlede som forretningsmæssigt forbundne eksportører i et tredjeland, eller forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen.

(212) I de tilfælde hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(213) I de tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne importører, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger samt en rimelig fortjenste.

3.2.4. *Sammenligning*

(214) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter på grundlag af priserne ab fabrik.

(215) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer, hvor det var relevant, for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger, bankgebyrer, de forretningsmæssigt forbundne eksportørers SA&G-omkostninger, inkl. avance.

(216) Kina opererer kun med delvis godtgørelse af moms ved eksport, og i dette tilfælde blev momsen fra 0 % til 3 % ikke tilbagebetalt, alt efter hvilken måned af UP der er tale om. For at sikre, at den normale værdi var udtrykt på det samme afgiftsniveau som eksportprisen, blev den normale værdi opjusteret med den del af momsen, der blev opkrævet på eksport af den pågældende vare, og som ikke blev tilbagebetalt til de kinesiske eksporterende producenter.

3.2.5. *Dumpingmargen*

(217) For de stikprøveudtagne eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(218) På dette grundlag fastsættes de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger: 108,4 % for STSS og 55,6 % for FSS.

(219) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige kinesiske virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd and Fujian Dingxin Technology Co., Ltd., er det vejede gennemsnit af de to individuelle dumpingmargener for de stikprøveudtagne virksomhedern og blev fastsat til 87,9 %.

(220) Under hensyntagen til den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter svarende til 92 % af den samlede kinesiske eksport af den undersøgte vare til Unionen fandt Kommissionen den repræsentativ med henblik på at fastsætte restdumpingmargenen for alle andre (ikke samarbejdsvillige) eksporterende producenter, herunder den virksomhed, der blev behandlet i henhold til artikel 18, til et niveau på 108,4 % svarende til den højeste individuelle dumpingmargen for de stikprøveudtagne kinesiske virksomheder.

(221) På dette grundlag fastsættes de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

| Virksomhed | Midlertidig dumpingmargen (%) |
|---|---|
| Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1]) | 108,4 |
| Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd | 55,6 |
| Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd | 87,9 |
| Fujian Dingxin Technology Co., Ltd. | 87,9 |
| Alle andre virksomheder | 108,4 |

([1]) Margenen finder anvendelse på alle andre kinesiske producenter af den undersøgte vare i TISCO-gruppen som anført i forordningens dispositive del.

### 3.3. **Taiwan**

#### 3.3.1. *Indledende bemærkninger*

(222) Som nævnt i betragtning 24 samarbejdede to eksporterende producenter i Taiwan, Yusco Group og Walsin, i forbindelse med undersøgelsen ved at indsende en spørgeskemabesvarelse. Der blev ikke identificeret andre eksporterende producenter i Taiwan, og ingen andre gav sig til kende.

(223) Som også anført i betragtning 24 samarbejdede det ikke forretningsmæssigt forbundne servicecenter, YC Inox, i forbindelse med undersøgelsen ved at afgive en spørgeskemabesvarelse. Denne virksomhed var ikke forretningsmæssigt forbundet med de to taiwanske samarbejdsvillige producenter. Samarbejdet gjorde det muligt for Kommissionen at opnå en god forståelse af, hvordan det taiwanske hjemmemarked og eksportmarkederne for den undersøgte vare fungerer. På grundlag af oplysningerne fra denne part og kontrollen heraf kunne Kommissionen navnlig drage rimelige konklusioner vedrørende det mest sandsynlige bestemmelsessted for de to samarbejdsvillige eksporterende producenters indberettede hjemmemarkedssalg.

(224) Yusco-gruppens hjemmemarkedssalg af samme vare i undersøgelsesperioden fandt sted enten direkte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder eller indirekte via et forretningsmæssigt forbundet servicecenter på hjemmemarkedet. I begge tilfælde kunne det fastslås, at en del af dette salg i sidste ende var bestemt til eksport. Yusco-gruppens eksportsalg til Unionen i undersøgelsesperioden blev foretaget direkte til uafhængige kunder eller indirekte gennem enten et forretningsmæssigt forbundet servicecenter i Taiwan eller en forretningsmæssigt forbundet forhandler, der er registreret i Hongkong, men beliggende i Taiwan og Kina.

(225) For Walsin blev hjemmemarkedssalget og eksportsalget af samme vare i undersøgelsesperioden foretaget direkte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder.

(226) Kommissionen undersøgte det hjemmemarkedssalg, som Yusco-gruppen og Walsin havde indberettet. For de transaktioner, hvor det under kontrolbesøgene i Taiwan blev bestemt, at varernes bestemmelsessted var søhavne eller toldfri fabrikker ([83]) (dvs. 0 % moms), eller for visse andre rapporterede hjemmemarkedssalg, som var baseret på forklaringer, der blev afgivet af de eksporterende producenter eller YC Inox under kontrolbesøg på stedet, ændrede Kommissionen dette hjemmemarkedssalg til eksportsalg. Disse transaktioner blev derfor udelukket fra de salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi.

([83]) I artikel 6-1 i den taiwanske lov »Value-added and Non-value-added Business Tax Act« defineres en toldfri fabrik som en enhed, der opererer i en eksportproduktionszone.

3.3.2. *Normal værdi*

(227) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver af de undersøgte eksporterende producenter var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(228) På dette grundlag blev det konstateret, at Yusco-gruppens og Walsins samlede salgsmængde af den undersøgte vare på hjemmemarkedet var repræsentativ.

(229) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for de undersøgte eksporterende producenter med et repræsentativt hjemmemarkedssalg.

(230) Kommissionen undersøgte dernæst, om de varetyper, som de eksporterende producenter solgte på hjemmemarkedet, var repræsentative i sammenligning med de varetyper, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.

(231) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(232) Den normale værdi blev baseret på den faktiske hjemmemarkedspris pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne var rentable, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(233) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.

(234) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:

a) mængden af rentable salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype var lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(235) For varetyper med intet eller utilstrækkeligt salg af samme vare på hjemmemarkedet beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(236) Den normale værdi blev således beregnet ved at tilføje følgende til de undersøgte samarbejdsvillige eksporterende producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:

a) de undersøgte eksporterende producenters vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

b) de undersøgte eksporterende producenters vejede gennemsnitlige fortjeneste ved det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.

(237) For de varetyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjenesten ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke solgtes på hjemmemarkedet eller for hvilke der ikke blev fundet salg i almindelig handel, blev de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten ved alle transaktioner, der foregik i almindelig handel på hjemmemarkedet, tilføjet.

3.3.3. *Eksportpris*

(238) De eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

(239) Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når varen blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3.4. *Sammenligning*

(240) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de eksporterende producenter på grundlag af priserne ab fabrik.

(241) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed.

(242) Der blev foretaget justeringer, hvor det var relevant, for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, emballerings- og kreditomkostninger, bankgebyrer, provisioner og SA&G.

3.3.5. *Dumpingmargener*

(243) For de eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(244) På dette grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

| Virksomhed | Midlertidig dumpingmargen |
|---|---|
| Yieh United Steel Co. og<br>Tang Eng Iron Works Co. Ltd. | 6,0 % |
| Walsin Lihwa Co. | 7,5 % |
| Alle andre virksomheder | 7,5 % |

(245) Samarbejdsviljen i denne sag blev anset for at være høj, og der kunne ikke udpeges andre eksporterende producenter. Kommissionen fandt derfor, at det var repræsentativt at fastsætte restdumpingmargenen til niveauet for den eksporterende producent med den højeste dumpingmargen.

## 4. **SKADE**

### 4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(246) Samme vare blev fremstillet af 5 kendte (grupper af) EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(247) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til omkring 4,6 millioner ton, inkl. produktion til det bundne marked. Kommissionen fastsatte dette tal på grundlag af alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, dvs. den efterprøvede spørgeskemabesvarelse fra Eurofer, om muligt krydstjekket med de efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(248) Tre EU-producenter, der blev udtaget til at indgå i stikprøven, tegnede sig for mere end 78 % af den samlede EU-produktion af samme vare, jf. betragtning 7. De er alle vertikalt integrerede producenter.

### 4.2. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(249) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen led skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.

(250) EU-erhvervsgrenen er vertikalt integreret, og SSHR betragtes som et mellemprodukt til produktion af forskellige varer med en merværdi i efterfølgende produktionsled, nemlig koldvalsede produkter. Kommissionen konstaterede, at en væsentlig del af EU-producenternes samlede produktion var bestemt til bunden anvendelse.

(251) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er mest relevant for skadesanalysen, fordi varer, der er bestemt til bunden anvendelse, ikke er udsat for direkte konkurrence fra importerede varer, da de sælges inden for samme virksomhed eller grupper af virksomheder på grundlag af interne afregningspriser, der således ikke er direkte forbundet med priserne på det frie marked.

(252) Den produktion af varer, der er bestemt til salg på det frie marked, er derimod i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare og sælges til frie markedspriser.

(253) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt anmodede Kommissionen om oplysninger om hele produktionen af SSHR og undersøgte, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.

(254) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel, eksportmængde og -priser og rentabilitet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.

(255) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage hele SSHR-aktiviteten i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse. Der er tale om følgende indikatorer: produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet og lønninger. Dette skyldes, at de vedrører hele produktionsaktiviteten, uanset om SSHR er bestemt til bunden anvendelse eller sælges på det frie marked.

### 4.3. **EU-forbrug**

#### 4.3.1. *Forbrug på det frie marked i Unionen*

(256) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af: a) Eurofers data vedrørende EU-erhvervsgrenens salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen, det være sig direkte eller indirekte, som blev krydstjekket med de stikprøveudtagne EU-producenter, og b) importen af den undersøgte vare til Unionen fra alle tredjelande i henhold til Eurostat.

(257) EU-forbruget på det frie marked udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 2*

**Forbrug på det frie marked i Unionen (ton)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Forbrug på det frie marked i Unionen | 1 221 444 | 1 213 398 | 1 205 651 | 1 219 231 |
| *Indeks* | *100* | *99* | *99* | *100* |

*Kilde:* Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

(258) I den betragtede periode forblev EU-forbruget stabilt.

#### 4.3.2. *Forbrug på det bundne marked i Unionen*

(259) Kommissionen fastsatte forbruget på det bundne marked i Unionen på grundlag af alle kendte EU-producenters bundne anvendelse. På dette grundlag udviklede forbruget på det bundne marked i Unionen sig således i den betragtede periode:

*Tabel 3*

**Forbrug på det bundne marked i Unionen (ton)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Forbrug på det bundne marked i Unionen | 3 627 275 | 3 741 880 | 3 703 555 | 3 607 752 |
| *Indeks* | *100* | *103* | *102* | *99* |

*Kilde:* Eurofer.

(260) Forbruget på det bundne marked i Unionen forblev forholdsvis stabilt med enkelte mindre udsving i den betragtede periode og faldt med under 1 % i undersøgelsesperioden.

4.3.3. *Samlet forbrug*

(261) Ved at kombinere de to foregående tabeller udviklede det samlede forbrug (både forbruget på det bundne og det frie marked) sig således i den betragtede periode:

*Tabel 4*

**Samlet forbrug (bundne og frie marked) (ton)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Samlet EU-forbrug | 4 848 718 | 4 955 278 | 4 909 206 | 4 826 983 |
| *Indeks* | *100* | *102* | *101* | *100* |

*Kilde:* Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

(262) Ovenstående tabel viser, at det samlede forbrug fulgte den samme tendens, som blev observeret i forbruget på det frie marked og det bundne marked, og forblev dermed stabilt i den betragtede periode. Det samlede forbrug var også på linje med den samlede EU-produktion (se tabel 7).

4.4. **Import fra de pågældende lande**

4.4.1. *Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande*

(263) Kommissionen undersøgte, om importen af SSHR med oprindelse i de pågældende lande burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.

(264) I denne bestemmelse er det fastsat, at import fra mere end ét land, kun skal vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

a) den dumpingmargen, der er fastlagt for importen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og importmængden fra hvert land ikke er ubetydelig, og

b) det er hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen set i lyset af konkurrencevilkårene mellem de importerede varer og den i Unionen fremstillede samme vare.

(265) De dumpingmargener, der blev fastlagt for importen fra hvert af de tre pågældende lande, er gengivet i betragtning 91, 218 og 241. De ligger alle over den minimaltærskel, der er omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 3.

(266) Importen fra hvert af de tre pågældende lande var ikke ubetydelig. Importens markedsandel i forhold til forbruget på det frie marked i undersøgelsesperioden var på 18,3 % for Kina, 9,1 % for Indonesien og 3,0 % for Taiwan.

(267) Konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten fra hvert af de tre pågældende lande og mellem disse lande og samme vare fremstillet i Unionen var næsten ens. SSHR med oprindelse i Indonesien, Kina og Taiwan konkurrerede nemlig med hinanden, når de blev importeret med henblik på salg på EU-markedet, og med samme vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen, da de alle sælges til sammenlignelige kategorier af kunder.

(268) I sit indlæg i forbindelse med indledningen af undersøgelsen hævdede STSS, at importen fra Kina ikke burde kumuleres, da den fulgte en anden udvikling med hensyn til mængde og priser. STSS hævdede, at importen fra Kina gradvist faldt i den betragtede periode, mens priserne steg, især i 2017.

(269) Selv om priserne på importen fra Kina ganske vist steg i den betragtede periode, lå de et godt stykke under EU-erhvervsgrenens salgspriser i hele den betragtede periode. Importmængderne fra Kina steg også betydeligt, og deres markedsandel var på over 16 % i hele perioden. Undersøgelsen har vist, at importen fra de pågældende lande konkurrerer med hinanden, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra b). Importmængden fra Kina faldt fra 2017 til undersøgelsesperioden (se tabel 5: fra indeks 135 i 2017 til 129 i 2018 til 114 i undersøgelsesperioden). Samtidig steg importen fra Indonesien markant (fra indeks 16 til 42 726 til 106 202). I absolutte tal var stigningen fra Indonesien større end faldet fra Kina fra 2017 til undersøgelsesperioden. Importmængden fra Taiwan steg støt fra 2017 til 2018, men faldt så i undersøgelsesperioden (fra indeks 137 til 173 til 128). Samlet set steg den samlede import fra de pågældende lande løbende i den betragtede periode (fra indeks 100 i 2016 til 136 i 2017, 156 i 2018 og til 166 i undersøgelsesperioden).

(270) I modsætning til STSS's påstand var alle kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, derfor opfyldt, og importen fra de pågældende lande blev undersøgt kumulativt med henblik på konstateringen af skade.

4.4.2. *Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande*

(271) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Eurostat. Markedsandelen for importen blev fastsat ved at sammenligne importmængden med forbruget på det frie marked i Unionen.

(272) Importen til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

*Tabel 5*

**Importmængde (ton) og markedsandel**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Kina | 194 962 | 263 858 | 250 633 | 222 802 |
| *Indeks* | *100* | *135* | *129* | *114* |
| Markedsandel | 16,0 % | 21,7 % | 20,8 % | 18,3 % |
| *Indeks* | *100* | *136* | *130* | *114* |
| Indonesien | 105 | 17 | 44 863 | 111 512 |
| *Indeks* | *100* | *16* | *42 726* | *106 202* |
| Markedsandel | 0,0 % ([1]) | 0,0 % ([2]) | 3,7 % | 9,1 % |
| *Indeks* | *100* | *100 ([3])* | *43 286* | *106 395* |
| Taiwan | 28 992 | 39 739 | 50 058 | 36 910 |
| *Indeks* | *100* | *137* | *173* | *127* |
| Markedsandel | 2,4 % | 3,3 % | 4,2 % | 3,0 % |
| *Indeks* | *100* | *138* | *175* | *128* |

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| De pågældende lande i alt | 224 059 | 303 613 | 345 554 | 371 224 |
| *Indeks* | *100* | *136* | *154* | *166* |
| Markedsandel | 18,3 % | 25,0 % | 28,7 % | 30,4 % |
| *Indeks* | *100* | *136* | *156* | *166* |

*Kilde:* Eurostat.
([1]) Den nøjagtige markedsandel var på 0,0086 % i 2016.
([2]) Den nøjagtige markedsandel var på 0,0014 % i 2017.
([3]) I betragtning af den nøjagtige markedsandel i 2017 (se fodnote 2) er indekset fastsat til 16 i det pågældende år.

(273) Importen fra de pågældende lande steg med 66 % i den betragtede periode og nåede op på over 30 % af forbruget på det frie marked i Unionen i undersøgelsesperioden.

4.4.3. *Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud*

(274) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat. De vejede gennemsnitlige importpriser til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

*Tabel 6*

**Priser på importen fra de pågældende lande (EUR/ton)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Kina | 1 503 | 1 827 | 1 826 | 1 820 |
| *Indeks* | *100* | *122* | *121* | *121* |
| Indonesien | 2 203 | 2 152 | 1 688 | 1 645 |
| *Indeks* | *100* | *98* | *77* | *75* |
| Taiwan | 1 550 | 1 813 | 1 954 | 1 943 |
| *Indeks* | *100* | *117* | *126* | *125* |
| De pågældende lande i alt | 1 510 | 1 826 | 1 827 | 1 780 |
| *Indeks* | *100* | *121* | *121* | *118* |

*Kilde:* Eurostat.

(275) Mens importpriserne fra Kina og Taiwan steg med henholdsvis 21 % og 25 %, faldt importpriserne fra Indonesien imidlertid betydeligt med 25 % i den betragtede periode (importpriserne fra de pågældende lande steg gennemsnitligt med 18 %). Trods den samlede stigning var importpriserne fra de pågældende lande konstant lavere end EU-erhvervsgrenens priser i samme periode (jf. tabel 11).

(276) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

a) de tre stikprøveudtagne EU-producenters vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på det frie marked i Unionen, justeret til et ab fabrik-niveau, og

b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet ([84]), fastsat på cif-basis (omkostninger, forsikring og fragt) med passende justeringer for omkostninger efter importen.

([84]) Hovedparten af salget foregik direkte til uafhængige slutkunder. Salget til grossister udgjorde [1-5 %] af det samlede salg fra de pågældende lande (mens resten foregik til slutbrugere). [95-100 %] af de kinesiske, indonesiske og taiwanske eksporterende producenters salg foregik direkte til Unionen (resten foregik via forretningsmæssigt forbundne importører). De stikprøveudtagne EU-producenter sælger også overvejende direkte til uafhængige slutkunder, herunder genvalsningsvirksomheder og rørproducenter, der tegner sig for [80-85 %] af deres samlede salg i Unionen. [10-15 %] af deres samlede salg i Unionen foregår derimod til grossister.

(277) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på 10,7 % for importen fra Indonesien, 9,3 % for importen fra Kina og 4,1 % for importen fra Taiwan.

### 4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

#### 4.5.1. *Generelle bemærkninger*

(278) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(279) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 7.

(280) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen vurderede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data fra Eurofers spørgeskemabesvarelse, som blev behørigt efterprøvet, og som vedrørte alle EU-producenter. Kommissionen vurderede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra efterprøvede oplysninger i spørgeskemabesvarelserne fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter, som blev behørigt efterprøvet. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(281) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmargenens størrelse.

(282) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, likviditet, investeringer og investeringsafkast.

#### 4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

##### 4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(283) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 7*

**Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Den samlede EU-produktion (ton) | 4 786 053 | 4 807 793 | 4 768 710 | 4 636 995 |
| *Indeks* | *100* | *100* | *100* | *97* |
| Produktionskapacitet (ton) | 6 967 785 | 6 937 585 | 7 025 230 | 7 057 282 |
| *Indeks* | *100* | *100* | *101* | *101* |
| Kapacitetsudnyttelse | 69 % | 69 % | 68 % | 66 % |
| *Indeks* | *100* | *101* | *99* | *96* |

*Kilde:* Eurofer.

(284) EU-erhvervsgrenens produktionsmængde var stabil indtil 2018 og faldt derefter med 3 % i undersøgelsesperioden. De indberettede kapacitetstal vedrører den faktiske kapacitet, hvilket betyder, at der er blevet taget hensyn til de justeringer, der af erhvervsgrenen anses for rutinemæssige og vedrører installationsperioder, vedligeholdelse, flaskehalse og andre almindelige produktionsstandsninger. På dette grundlag forblev produktionskapaciteten stort set stabil med en marginal stigning på 1 % i den betragtede periode.

(285) Som følge af faldende produktion og en let øget kapacitet faldt kapacitetsudnyttelsen med 4 % i den betragtede periode og lå konstant på under 70 %.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(286) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel på det frie marked udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 8*

**Salgsmængde og markedsandel på det frie marked**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| EU-erhvervsgrenens salgsmængder på det frie marked (ton) | 869 660 | 775 692 | 735 596 | 754 334 |
| *Indeks* | *100* | *89* | *85* | *87* |
| Markedsandel af forbruget på det frie marked i Unionen | 71,2 % | 63,9 % | 61,0 % | 61,9 % |
| *Indeks* | *100* | *90* | *86* | *87* |

*Kilde*: Eurofer og Eurostat.

(287) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked faldt med 13 % i den pågældende periode.

(288) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt også betydeligt, med næsten 10 procentpoint, selv om forbruget i Unionen forblev stabilt i den betragtede periode.

(289) For så vidt angår det bundne marked udviklede salgsmængden og markedsandelen på EU-markedet sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 9*

**Mængde og markedsandel på det bundne marked (ton)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Mængde på det bundne marked i Unionen | 3 627 275 | 3 741 880 | 3 703 555 | 3 607 752 |
| *Indeks* | *100* | *103* | *102* | *99* |
| EU-erhvervsgrenens samlede produktion | 4 786 053 | 4 807 793 | 4 768 710 | 4 636 995 |
| *Indeks* | *100* | *100* | *100* | *97* |
| Andel af det bundne marked i forhold til den samlede EU-produktion | 75,8 % | 77,8 % | 77,7 % | 77,8 % |
| *Indeks* | *100* | *103* | *102* | *103* |

*Kilde*: Eurofer.

(290) EU-erhvervsgrenens bundne produktionsmængde (som består af SSHR, der blev opbevaret af EU-erhvervsgrenen til anvendelse i efterfølgende handelsled) på EU-markedet forblev stabil på omkring 3,6 mio. ton i den betragtede periode.

(291) EU-erhvervsgrenens andel af det bundne marked (udtrykt i procent af den samlede EU-produktion) steg lidt i 2017 og forblev derefter stabil på omkring 78 % i resten af perioden.

(292) I betragtning af den stabile tendens for det bundne marked i Unionen i den betragtede periode skyldtes faldet i EU-erhvervsgrenens salg et øget pres fra importen fra de pågældende lande.

4.5.2.3. Vækst

(293) Ovenstående tal for produktion, salgsmængde og markedsandel, som alle viser en faldende tendens i den betragtede periode, viser, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at vokse hverken i absolutte tal eller i forhold til forbruget.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(294) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 10*

**Beskæftigelse og produktivitet**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Antal ansatte | 2 274 | 2 266 | 2 303 | 2 372 |
| *Indeks* | *100* | *100* | *101* | *104* |
| Produktivitet (ton pr. ansat) | 2 104 | 2 122 | 2 070 | 1 955 |
| *Indeks* | *100* | *101* | *98* | *93* |

*Kilde:* Eurofer.

(295) EU-erhvervsgrenens beskæftigelse i forbindelse med produktionen af SSHR steg marginalt, dvs. med 4 % i den betragtede periode. I betragtning af det mindre fald i produktionen faldt produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, målt i ton pr. ansat pr. år, betydeligt i den betragtede periode.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse

(296) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargeners størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra de pågældende lande.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(297) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 11*

**Salgspriser i Unionen**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR/ton) | 1 699 | 2 019 | 2 072 | 1 991 |

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| *Indeks* | *100* | *119* | *122* | *117* |
| Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton) | 1 581 | 1 795 | 1 929 | 1 894 |
| *Indeks* | *100* | *114* | *122* | *120* |

*Kilde:* De stikprøveudtagne EU-producenter.

(298) De gennemsnitlige enhedssalgspriser steg med 17 % i den betragtede periode, hvilket ikke var tilstrækkeligt til at holde trit med udviklingen i produktionsomkostningerne, som steg med 20 % i samme periode. Omkostningsudviklingen blev i vid udstrækning drevet af omfattende stigninger i råmaterialepriserne, f.eks. for nikkel, molybden og chrom. Mens EU-erhvervsgrenen mellem 2016 og 2018 var i stand til at overvælte denne omkostningsstigning relativt set til sine salgspriser, var den i undersøgelsesperioden ikke i stand til at overvælte omkostningsstigningen fuldt ud, da stigningen i omkostningerne var større end prisstigningen.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(299) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 12*

**Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR) | 62 423 | 61 712 | 60 037 | 61 534 |
| *Indeks* | *100* | *99* | *96* | *99* |

*Kilde:* De stikprøveudtagne EU-producenter.

(300) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat hos de stikprøveudtagne EU-producenter faldt med 4 % indtil 2018 og steg derefter igen i undersøgelsesperioden, dog til et niveau, der stadig ligger 1 % under niveauet i 2016. Dette viser, at EU-producenterne var i stand til at sænke arbejdskraftomkostningerne trods de forværrede markedsforhold.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(301) EU-producenternes lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 13*

**Lagerbeholdninger**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Slutlagre (ton) | 147 341 | 152 089 | 147 018 | 118 543 |
| *Indeks* | *100* | *103* | *100* | *80* |
| Slutlagre i procent af produktionen | 3,1 % | 3,2 % | 3,1 % | 2,6 % |
| *Indeks* | *100* | *103* | *100* | *83* |

*Kilde:* Eurofer.

(302) I den betragtede periode faldt slutlagrene med 20 %. De fleste typer af samme vare produceres af EU-erhvervsgrenen på grundlag af brugernes specifikke ordrer. Derfor betragtes lagerbeholdninger ikke som en vigtig skadesindikator for denne erhvervsgren. Dette bekræftes også, når man ser på udviklingen i slutlagrene i procent af produktionen. Som det fremgår ovenfor, forblev denne indikator forholdsvis stabil i den betragtede periode og lå på omkring 3 % af produktionsmængden.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

*Tabel 14*

**Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast**

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen) | 7,2 % | 10,2 % | 5,1 % | 3,5 % |
| *Indeks* | *100* | *142* | *71* | *49* |
| Likviditet (EUR) | 20 214 740 | 48 032 998 | 25 074 879 | –18 363 974 |
| *Indeks* | *100* | *238* | *124* | *– 91* |
| Investeringer (EUR) | 29 376 840 | 47 908 280 | 48 154 124 | 46 211 563 |
| *Indeks* | *100* | *163* | *164* | *157* |
| Investeringsafkast | 4,8 % | 8,5 % | 3,1 % | 0,2 % |
| *Indeks* | *100* | *179* | *65* | *4* |

*Kilde:* De stikprøveudtagne EU-producenter.

(303) Kommissionen beregnede de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(304) Den samlede rentabilitet faldt fra 7,2 % i 2016 til 3,5 % i undersøgelsesperioden. Dette fald skete samtidig med stigningen i importmængden fra de pågældende lande til underbudspriser (se betragtning 276). Investeringsafkastet fulgte samme faldende tendens.

(305) Nettolikviditeten udviklede sig i vidt omfang på samme måde som rentabiliteten og investeringsafkastet. Den var positiv fra 2016 til 2018 — den toppede i 2017 — og blev negativ i undersøgelsesperioden, hvor rentabiliteten var på det laveste niveau i den betragtede periode.

(306) De årlige investeringer steg med 57 % i den betragtede periode. De øgede investeringer udmøntede sig imidlertid ikke i tilsvarende forøgelser af produktionskapaciteten (jf. tabel 7). Efterfølgende havde investeringerne blot til formål at fastholde den eksisterende kapacitet og foretage de nødvendige udskiftninger af produktionsaktiver.

4.5.4. *Konklusion vedrørende skade*

(307) Forbruget var stabilt i den betragtede periode. EU-producenternes markedsandel faldt imidlertid fra 71,2 % til 61,9 %.

(308) De finansielle indikatorer for stikprøven af EU-producenter viser, at EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger steg (+ 20 %) lidt mere end den gennemsnitlige salgspris (+ 17 %), hvilket betød, at EU-erhvervsgrenen ikke fuldt ud kunne overvælte omkostningsstigningen. Dette resulterede i et betydeligt fald i fortjenesten i den betragtede periode, fra 7,2 % i 2016 til 3,5 % i undersøgelsesperioden. En lignende negativ udvikling noteres i forbindelse med de andre finansielle indikatorer, investeringsafkast og likviditet.

(309) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 13 % og produktionsmængden med 3 % i den betragtede periode. Forskellen skyldes det bundne markeds betydning for EU-erhvervsgrenen; det bundne marked voksede imidlertid ikke i den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen lå konstant under 70 % og faldt med tre procentpoint i den betragtede periode (66 % i undersøgelsesperioden).

(310) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen på dette tidspunkt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

## 5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(311) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, hvorvidt dumpingimporten fra de pågældende lande havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at en mulig skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer omfatter blandt andet: importen fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, stigningen i produktionsomkostningerne, et fald i EU-efterspørgslen efter SSHR i 2018 og EU-producenternes delvise afhængighed af den bundne produktion.

### 5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(312) Priserne på importen fra alle tre berørte lande underbød EU-erhvervsgrenens priser, hvilket førte til underbudsmargener på 4,1 % for Taiwan, 9,3 % for Kina og 10,7 % for Indonesien (9,5 % i gennemsnit) i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenen var derfor ikke i stand til at modvirke stigningen i produktionsomkostningerne ved at hæve sine salgspriser i Unionen, hvilket viser et pristryk fra den pågældende import. Denne situation havde en alvorlig indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, som faldt til meget lave niveauer i undersøgelsesperioden.

### 5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

#### 5.2.1. *Import fra tredjelande*

(313) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 15*

| Land | | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|---|
| Republikken Korea | Mængde (ton) | 64 995 | 32 949 | 35 535 | 33 191 |
| | *Indeks* | *100* | *51* | *55* | *51* |
| | Markedsandel | 5,3 % | 2,7 % | 2,9 % | 2,7 % |
| | *Indeks* | *100* | *51* | *55* | *51* |
| | Gennemsnitspris (EUR/ton) | 1 404 | 1 697 | 1 695 | 1 654 |
| | *Indeks* | *100* | *121* | *121* | *118* |
| Sydafrika | Mængde (ton) | 25 803 | 29 123 | 25 923 | 27 494 |
| | *Indeks* | *100* | *113* | *100* | *107* |
| | Markedsandel | 2,1 % | 2,4 % | 2,2 % | 2,3 % |
| | *Indeks* | *100* | *114* | *102* | *107* |
| | Gennemsnitspris (EUR/ton) | 1 436 | 1 649 | 1 671 | 1 728 |
| | *Indeks* | *100* | *115* | *116* | *120* |
| Andre tredjelande | Mængde (ton) | 36 926 | 72 022 | 63 043 | 32 989 |
| | *Indeks* | *100* | *195* | *171* | *89* |
| | Markedsandel | 3,0 % | 5,9 % | 5,2 % | 2,7 % |

| Land | | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|---|
| | *Indeks* | *100* | *196* | *173* | *89* |
| | Gennemsnitspris (EUR/ton) | 1 837 | 1 931 | 2 084 | 2 302 |
| *Indeks* | *100* | *105* | *113* | *125* | |
| I alt — alle andre tredjelande undtagen de pågældende lande | Mængde (ton) | 127 725 | 134 093 | 124 501 | 93 674 |
| | *Indeks* | *100* | *105* | *97* | *73* |
| | Markedsandel | 10,5 % | 11,1 % | 10,3 % | 7,7 % |
| | *Indeks* | *100* | *106* | *99* | *73* |
| | Gennemsnitspris (EUR/ton) | 1 536 | 1 813 | 1 887 | 1 904 |
| | *Indeks* | *100* | *118* | *123* | *124* |

*Kilde:* Eurostat.

(314) I den betragtede periode faldt markedsandelen for importen fra tredjelande med 27 % (eller næsten 3 procentpoint) til 7,7 % i undersøgelsesperioden. Da de pågældende lande i samme periode øgede deres markedsandel med 66 % (jf. betragtning 273 og tabel 5), tilskrives EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele den kraftige stigning i de pågældende landes markedsandel.

(315) Importmængden fra Sydkorea faldt kraftigt i den betragtede periode, og dens markedsandel blev næsten halveret og faldt til kun 2,7 % i undersøgelsesperioden. De gennemsnitlige importpriser fra Sydkorea steg med 18 % i den betragtede periode, hvilket er lidt mindre end den samlede stigning for alle tredjelande undtagen de pågældende lande (24 %). Importen fra Sydafrika var stabil i den betragtede periode, men blev solgt til højere priser end importen fra de pågældende lande, og den nåede aldrig op på en markedsandel på mere end 2,5 %.

(316) Kommissionens konkluderede derfor foreløbigt, at importen fra andre tredjelande ikke har bidraget væsentligt til den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(317) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportpriser udviklede sig i den betragtede periode som følger:

*Tabel 16*

| | 2016 | 2017 | 2018 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Eksportmængde (ton) | 125 237 | 151 305 | 156 620 | 141 448 |
| *Indeks* | *100* | *121* | *125* | *113* |
| Gennemsnitspris (EUR/ton) | 1 745 | 1 909 | 1 940 | 1 992 |
| *Indeks* | *100* | *109* | *111* | *114* |

*Kilde:* De stikprøveudtagne EU-producenter, Eurofer.

(318) EU-erhvervsgrenen var i stand til at øge eksportmængden med 13 % i den betragtede periode. Det yderligere eksportsalg på ca. 16 000 ton i undersøgelsesperioden sammenlignet med begyndelsen af den betragtede periode blegner i forhold til tabet på 115 000 ton af salget på EU-markedet i den samme periode. Desuden var EU-producenterne i stand til at øge deres enhedseksportpriser med 14 % i samme periode. EU-erhvervsgrenens eksportsalg kunne således kun i meget begrænset omfang kompensere for den negative udvikling både med hensyn til mængde og priser på EU-markedet. På dette grundlag og i modsætning til en interesseret parts påstand var EU-erhvervsgrenens eksportresultater imidlertid positive og kunne ikke bidrage til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

5.2.3. *Andre faktorer*

(319) Produktionsomkostningerne pr. ton SSHR steg med 20 % i den betragtede periode (se tabel 11). Dette skyldtes hovedsagelig en kraftig stigning i råmaterialeomkostningerne, en faktor, der har påvirket producenter i hele verden. Især steg prisen på nikkel, der er det næstvigtigste input for flere EU-producenter, fra mindre end 9 000 USD i begyndelsen af 2016 til over 15 000 USD i midten af 2018 og lå stadig over 12 500 USD i juni 2019. EU-erhvervsgrenen var i første omgang også i stand til at absorbere denne omkostningsstigning gennem sine salgspriser, hvilket imidlertid resulterede i et betydeligt tab af markedsandele og rentabilitet. I undersøgelsesperioden var dette ikke længere muligt på grund af pristrykket fra dumpingimporten. Som følge heraf faldt rentabiliteten drastisk, nemlig med 51 % i den betragtede periode.

(320) Flere parter hævdede, at forværringen af EU-erhvervsgrenens situation i anden halvdel af 2018 faktisk skyldtes et fald i efterspørgslen; dette fald skyldtes til gengæld den forestående indførelse af beskyttelsesforanstaltninger, som resulterede i, at indkøbene var koncentreret i årets første halvdel, og den cykliske udvikling på det globale stålmarked i andet halvår. I modsætning til disse påstande viste undersøgelsen ingen nedgang i forbruget på EU-markedet, men derimod et brat fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel som følge af en kraftig stigning i importen (se afsnit 4.4.2 og tabel 5 og 8). Kommissionen kunne heller ikke etablere en årsagssammenhæng mellem faldet og beskyttelsesforanstaltningerne. Påstanden blev derfor afvist.

(321) Flere parter hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke, eller i mindre grad, ville være interesseret i at sælge den pågældende vare på det frie marked, da den ville prioritere den bundne produktion. Selv om markedet i det efterfølgende handelsled er vigtigt for EU-erhvervsgrenen, sælger den også betydelige mængder af den pågældende vare på det frie marked og har stadig en betydelig uudnyttet kapacitet til at producere og dermed sælge mere. Desuden er det bundne marked i Unionen ikke vokset i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.

(322) En interesseret part påstod, at overkapaciteten i Unionen var årsag til EU-erhvervsgrenens skade. Undersøgelsen bekræftede imidlertid, at EU-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet forblev stabil (+ 1 %) i den betragtede periode i modsætning til Kina og Indonesien, som har opbygget en betydelig overkapacitet med henblik på at eksportere den produktion, der er resultatet af denne overkapacitet, til Unionen, og dermed erobre markedsandele fra EU-producenterne. Denne påstand blev derfor afvist.

(323) En interesseret part påstod, at faldet i 2018 faktisk var en naturlig følge, eftersom EU-erhvervsgrenen (og stålsektoren på verdensplan) klarede sig ekstraordinært godt i 2017, navnlig hvad angår fortjeneste. I undersøgelsen blev der imidlertid foreløbigt konstateret en betydelig forværring af visse skadesindikatorer fra begyndelsen til slutningen af den betragtede periode, hvilket betyder, at udgangspunktet var 2016 og ikke 2017. Sammenlignet med 2016 halveredes rentabiliteten, og både EU-erhvervsgrenens salgsmængder på EU-markedet og dens markedsandel faldt med 13 %. Denne påstand blev derfor afvist.

(324) To interesserede parter hævdede, at de ekstra omkostninger, som EU-producenterne af samme vare har haft for at opfylde EU's strenge miljøstandarder, gør dem mindre konkurrencedygtige på EU-markedet. Med hensyn til denne påstand mener Kommissionen ikke, at de høje miljøstandarder i Unionen kan betragtes som en selvforskyldt skade. Tværtimod tages der hensyn til EU's høje miljøstandarder ved beregningen af målprisen. Denne påstand blev derfor afvist.

(325) En interesseret part hævdede, at både EU-erhvervsgrenens priser og priserne på importen fra Kina er steget, og at den kinesiske import derfor ikke kan være en årsag til skade. Priserne på importen fra Kina lå dog konstant betydeligt under EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser og underbød også EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. For så vidt angår mængderne var der desuden en betydelig stigning i importen fra Kina i den betragtede periode, som forværrede pristrykket. Denne påstand blev derfor afvist.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(326) På baggrund af ovenstående konstaterede Kommissionen foreløbigt en årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande.

(327) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation fra den skadevoldende virkning af dumpingimporten. Alle andre identificerede faktorer, navnlig importen fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, stigningen i produktionsomkostningerne, faldende efterspørgsel efter SSHR i 2018, EU-producenternes delvise afhængighed af bunden produktion, overkapacitet i Unionen som følge af den globale overkapacitet, de usædvanligt gunstige markedsforhold i 2017, EU-producenternes yderligere miljøomkostninger og stigningen i importpriserne fra Kina blev foreløbigt ikke anset for at svække årsagssammenhængen, selv under hensyntagen til deres eventuelle kombinerede virkning.

## 6. **FORANSTALTNINGERNES OMFANG**

(328) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(329) I dette tilfælde hævdede klagerne, at der forekom fordrejninger af råmaterialepriserne som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, i to af de undersøgte lande, nemlig Indonesien og Kina. Vurderingen vedrørende disse lande er medtaget i afsnit 6.2 nedenfor.

### 6.1. **Undersøgelse, for så vidt angår Taiwan, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt**

(330) Først beregnede Kommissionen den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, uden fordrejninger som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a. I dette tilfælde ville skaden blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne dække sine produktionsomkostninger, herunder de omkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, og af de ILO-konventioner, der er opført i bilag Ia til grundforordningen, og opnå en rimelig fortjeneste (»målfortjeneste«).

(331) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: Rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det undersøgte land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. EU-erhvervsgrenen hævdede, at 2017 var et passende år til at fastsætte en målfortjeneste. Kommissionen mener, at 2017 var et usædvanligt godt år for erhvervsgrenen, og at den fortjeneste, der blev opnået af de stikprøveudtagne EU-producenter i det pågældende år (10,2 %), derfor sandsynligvis vil være påvirket, hvis den anvendes som målfortjeneste. Desuden var markedsandelen for importen i 2017 allerede på 29,1 %. I 2016 var markedsandelen for importen derimod betydeligt lavere end i 2017 (21,5 %). Da der ikke forelå andre oplysninger, besluttede Kommissionen foreløbigt at anvende den gennemsnitlige fortjeneste fra 2016 og 2017 som målfortjeneste. Denne fortjeneste er på 8,7 %.

(332) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, vurderede Kommissionen en påstand fra en EU-producent om planlagte investeringer, som ikke blev gennemført i den betragtede periode. På grundlag af den modtagne dokumentation accepterede Kommissionen foreløbigt denne påstand og tilføjede det pågældende beløb til den pågældende EU-producents ikke-skadevoldende pris.

(333) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d, vurderede Kommissionen de fremtidige omkostninger som følge af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, og som EU-erhvervsgrenen vil skulle afholde i den periode, hvor foranstaltningen gennemføres i henhold til artikel 11, stk. 2. På grundlag af de foreliggende oplysninger fastsatte Kommissionen en yderligere omkostning på mellem 1,5 og 6 EUR pr. ton, som blev lagt oven i den ikke-skadevoldende pris.

(334) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på samme vare for EU-erhvervsgrenen ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen på 8,7 % og justeringerne i henhold til artikel 7, stk. 2c og 2d, til de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden.

(335) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige importpris, som fastsat for de efterprøvede samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande pr. varetype, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris på samme varetyper, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på det frie marked i Unionen i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

(336) Resultatet af disse beregninger fremgår af nedenstående tabel.

| Land | Virksomhed | Dumpingmargen (%) | Målprisunderbudsmargen (%) |
|---|---|---|---|
| Taiwan | Yieh United Steel Co. og<br>Tang Eng Iron Works Co. Ltd. | 6,0 | 24,1 |
| Taiwan | Walsin Lihwa Co. | 7,5 | 18,3 |
| Taiwan | Alle andre virksomheder | 7,5 | 24,1 |

### 6.2. **Undersøgelse, for så vidt angår Indonesien og Kina, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt**

#### 6.2.1. *Sammenligning af dumpingmargen og målprisunderbudsmargen*

(337) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, undersøgte Kommissionen først i forhold til Indonesien og Kina, om den midlertidigt fastsatte dumpingmargen ville være højere end den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt. Med henblik herpå blev der, som forklaret i afsnit 6.1, foretaget en sammenligning mellem de samarbejdsvillige indonesiske og kinesiske eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris og EU-erhvervsgrenens målpris. Resultatet af disse beregninger fremgår af nedenstående tabel:

| Land | Virksomhed | Dumpingmargen (%) | Målprisunderbudsmargen (%) |
|---|---|---|---|
| Indonesien | PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry<br>PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel | 19,2 | 17,0 |
| Kina | Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. | 108,4 | 18,9 |
| Kina | Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd | 55,6 | 14,5 |
| Kina | Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd | 87,9 | 17,4 |
| Kina | Fujian Dingxin Technology Co., Ltd. | 87,9 | 17,4 |
| Kina | Alle andre virksomheder | 108,4 | 18,9 |

(338) Da den beregnede målprisunderbudsmargen for de indonesiske og kinesiske eksporterende producenter var lavere end dumpingmargenen, vurderede Kommissionen, om der forekommer fordrejninger af råmaterialepriserne i forbindelse med den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

#### 6.2.2. *Fordrejninger af råmaterialepriserne*

(339) Klageren fremlagde tilstrækkelige beviser i klagen for, at der forekommer fordrejninger af råmaterialepriserne som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår den pågældende vare i Indonesien og Kina. Som meddelt i indledningsmeddelelsen undersøgte Kommissionen derfor de påståede fordrejninger og andre fordrejninger i Indonesien og Kina, der er omfattet af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, ved vurderingen af det passende niveau for foranstaltningerne i forbindelse med Indonesien og Kina.

(340) De råmaterialer, der angiveligt skulle være påvirket af sådanne fordrejninger, var nikkel (ferronikkel, nikkelråjern, nikkelmalm, skrot af nikkel), kul og skrot af rustfrit stål i Indonesien og skrot af rustfrit stål, chrom, kokskul, ferrochrom, ferrosilicium, (rustfrit) råstål og vanadium i Kina.

(341) Af disse råmaterialer identificerede Kommissionen de vigtigste råmaterialer, som hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare. Kommissionen fandt, at de vigtigste råmaterialer er dem, der udgør mindst 17 % af produktionsomkostningerne ved den pågældende vare.

a) Indonesien

(342) Hvad angår Indonesien bekræftede undersøgelsen, at der forekom fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a, i undersøgelsesperioden i form af et eksportforbud ([85]) på nikkelmalm med et indhold af nikkel på 1,7 % og derover, en eksportafgift ([86]) på 10 % på nikkelmalm med et indhold af nikkel på under 1,7 %, et krav om licens ([87]) og en reel eksportkvote ([88]) for nikkelmalm med sidstnævnte indhold af nikkel samt et reelt krav on licens ([89]) vedrørende ferronikkel og nikkelråjern.

(343) Undersøgelsen fastslog endvidere, at nikkelmalm udgjorde mere end 17 % af de samlede produktionsomkostninger ved den undersøgte vare.

(344) Endelig konkluderede undersøgelsen, at den pris, der blev betalt for nikkelmalm, var betydeligt lavere (mere end 30 % lavere) end prisen på det repræsentative internationale marked, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

(345) I denne forbindelse sammenlignede Kommissionen de indonesiske eksporterende producenters købspris med fob-prisen på nikkelmalm med et nikkelindhold på 1,8 % i Filippinerne ([90]). Kommissionen fandt, at prisen i Filippinerne var egnet, da Filippinerne, i lighed med Indonesien, tilhører de lande, der har de største forekomster af nikkelmalm på verdensplan ([91]). Desuden var nikkelindholdet i nikkelmalm på dette repræsentative internationale marked næsten det samme som det gennemsnitlige nikkelindhold i nikkelmalm indkøbt hos de indonesiske eksporterende producenter. Endelig fandt Kommissionen, at transportomkostningerne mellem leverandøren og havnen, som indgik i fob-prisen, afspejlede de indonesiske eksporterende producenters transportomkostninger.

(346) Kravet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, om, at der skulle foreligge fordrejninger af råmaterialepriserne, som udgør mere end 17 % af produktionsomkostningerne ved den pågældende vare, blev derfor opfyldt for så vidt angår Indonesien.

b) Kina

(347) Med hensyn til Kina bekræftede undersøgelsen, at der forekom fordrejninger som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, på råmaterialer i undersøgelsesperioden i form af en eksportafgift på skrot af rustfrit stål, ferrosilicium, nikkelråjern og ferrochrom samt et krav om licens for ferrosilicium, vanadium, ferronikkel og ferrochrom. Kommissionen baserede denne konklusion på de tilgængelige data i OECD's database ([92]) og på den gældende relevante lovgivning i Kina.

(348) Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at mindst et af de vigtigste råmaterialer hos hver af de stikprøveudtagne virksomheder tegnede sig for mere end 17 % af deres samlede produktionsomkostninger ved den undersøgte vare ([93]).

---

([85]) Artikel 4 i og bilag IV til »Regulation of the Minister of Trade of the Republic of Indonesia No. 1/M-DAG/PER/1/2017«.

([86]) Artikel 2, 12 og 14 i og bilag I(G) og II(G) til »Regulation of the Minister of Finance of the Repulic of Indonesia No. 13/PMK. 010/2017«.

([87]) Artikel 7(3) i og bilag III til »Regulation of the Minister of Trade of the Republic of Indonesia No. 1/M-DAG/PER/1/2017«.

([88]) Artikel 4 i og bilag III til »Regulation of the Minister of Trade of the Republic of Indonesia No. 1/M-DAG/PER/1/2017«.

([89]) Artikel 7(1) i og bilag I til »Regulation of the Minister of Trade of the Republic of Indonesia No. 1/M-DAG/PER/1/2017«.

([90]) Jf. FerroAlloyNet, på følgende adresse: https://www.ferroalloynet.com/ (senest tilgået den 10. marts 2020).

([91]) International Nickel Study Group. The World Nickel Factbook 2018, s. 7, på http://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (senest tilgået den 10. marts 2020).

([92]) OECD Inventory on export restrictions on Industrial Raw Materials available at https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (senest tilgået den 6. marts 2020).

([93]) Da den nøjagtige mængde af produktionsmaterialerne anses for at være forretningshemmeligheder, fremlægges de pågældende råmaterialer, der udgør mere end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare, og den ikke-fordrejede pris på råmaterialer, der er fastsat på repræsentative internationale markeder, for de kinesiske stikprøveudtagne virksomheder ved en individuel fremlæggelse af oplysninger.

(349) Undersøgelsen konkluderede, at den pris, som de to stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter i Kina betalte for disse vigtige råmaterialer, var betydeligt lavere end prisen på det repræsentative internationale marked, der blev anvendt for hvert af de pågældende råmaterialer, for hvilke de samme kilder blev anvendt som grundlag for beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

(350) Kravet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, om, at der skulle foreligge fordrejninger af råmaterialepriserne, som udgør mere end 17 % af produktionsomkostningerne ved den pågældende vare, blev derfor opfyldt for så vidt angår Kina.

6.2.3. *Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b*

(351) Da Kommissionen havde konkluderet, at der forekommer fordrejninger af råmaterialepriserne som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår Kina og Indonesien, undersøgte den, om den klart kunne konkludere, at det var i Unionens interesse at fastsætte den midlertidige told i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2b. Fastsættelsen af Unionens interesser blev baseret på en vurdering af alle de oplysninger, der er relevante for denne undersøgelse, herunder uudnyttet kapacitet i eksportlandene, konkurrencen vedrørende råmaterialer og virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2b. For at kunne foretage denne vurdering indsatte Kommissionen særlige spørgsmål i spørgeskemaerne til alle de interesserede parter. Klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter besvarede disse spørgsmål.

6.2.3.1. Uudnyttet kapacitet i eksportlandene

(352) På grundlag af oplysninger fra Eurofer blev den uudnyttede kapacitet i Kina anslået til 26,4 mio. ton i 2019 ([94]), og den uudnyttede kapacitet for den samlede sektor for rustfrit stål i Indonesien blev anslået til 4 mio. ton i 2019 ([95]).

(353) Ifølge spørgeskemaet for GOI er den uudnyttede kapacitet i Indonesien imidlertid på 2,1 mio. ton i øjeblikket. Til sammenligning havde det frie marked i Unionen en størrelse på 1,2 mio. ton. Relativt set er den uudnyttede kapacitet i eksportlandene derfor af et markant omfang.

6.2.3.2. Konkurrence vedrørende råmaterialer

(354) For så vidt angår konkurrencen vedrørende råmaterialer fremlagde GOC ingen relevante oplysninger om markedet for de fordrejede råmaterialer i Kina, jf. betragtning 347. Klageren anførte, at GOC kan styre priserne opad eller nedad ved kunstigt at hæve eller sænke niveauet for råmaterialeforsyningen eller ved blot at fastsætte priserne centralt. Som anført i afsnit 6.2.2 blev det kinesiske marked for råmaterialer anset for at være fordrejet.

(355) For så vidt angår Indonesien viste undersøgelsen, at Indonesien har en af de største sektorer for udvinding af nikkelmalm på verdensplan. Ved at indføre eksportrestriktioner på nikkelmalm holder GOI derfor priserne kunstigt nede på det indonesiske hjemmemarked.

(356) Begge lande har indført eksportrestriktioner for input, der indeholder nikkel, som også er EU-producenternes næstvigtigste input, jf. betragtning 319.

(357) Alle disse forhold skaber en komparativ ulempe for EU-erhvervsgrenen i forhold til de eksporterende producenter i de pågældende lande. Kommissionen mener ikke, at denne situation kan forventes at ændre sig i den nærmeste fremtid. Med hensyn til Indonesien blev situationen for nylig forværret. De foranstaltninger, der giver mulighed for eksport af nikkelmalm med et nikkelindhold på under 1,7 %, skulle vare indtil januar 2022. GOI besluttede imidlertid at ophæve dem før tid. Al eksport af nikkelmalm blev forbudt fra januar 2020 ([96]). Der er ikke noget, der tyder på, at GOI i den nærmeste fremtid vil ændre sin politik.

([94]) Den ikke-fortrolige udgave af klagen, side 66, afsnit 336.
([95]) Den ikke-fortrolige udgave af klagen, side 69, afsnit 352.
([96]) Findes på https://www.reuters.com/article/us-indonesia-nickel/indonesian-nickel-miners-agree-to-stop-ore-exports-immediately-investment-chief-idUSKBN1X7106 (senest tilgået den 11. marts 2020).

6.2.3.3. Virkning på EU-virksomhedernes forsyningskæder

(358) Da importørerne ikke samarbejdede fuldt ud, fastslog Kommissionen foreløbigt, at den væsentligste indvirkning på forsyningskæderne vil kunne mærkes hos brugerne. I betragtning af den store forskel mellem dumping- og skadesmargenerne for eksportlandene blev den mulige indvirkning på forsyningskæderne for EU-virksomheder, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2b, vurderet i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser som omhandlet i grundforordningens artikel 21.

(359) Som konkluderet i betragtning 373 førte analysen til den konklusion, at det i betragtning af foranstaltningernes virkning på dumpingmargenens niveau ikke er i Unionens interesse at anvende grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

6.2.3.4. Konklusion

(360) På baggrund af ovenstående analyse konkluderede Kommissionen, at det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2a, ikke er i Unionens interesse at fastsætte niveauet for foranstaltningerne til dumpingniveauet i lyset af de uforholdsmæssigt negative følger heraf for Unionens virksomheder.

## 7. **UNIONENS INTERESSER**

(361) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

### 7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(362) EU-erhvervsgrenen er beliggende i flere medlemsstater, og den beskæftiger direkte 2 372 ansatte i forbindelse med den undersøgte vare. Ingen af EU-producenterne gjorde indsigelse mod indledningen af undersøgelsen. Hele EU-erhvervsgrenen oplevede en forværring af situationen, jf. analysen af skadesindikatorerne i afsnit 4, og blev negativt påvirket af dumpingimporten.

(363) Det forventes, at indførelsen af en midlertidig antidumpingtold vil genoprette rimelige handelsvilkår på EU-markedet, sætte en stopper for pristrykket og give EU-erhvervsgrenen mulighed for at genrejse sig. Dette vil bringe EU-erhvervsgrenens rentabilitet op på det niveau, der anses for nødvendigt for denne kapitalintensive industri. EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af importen til dumpingpriser fra de pågældende lande. Der mindes om, at en række vigtige skadesindikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode. Navnlig blev markedsandelen og salgsmængden samt indikatorerne vedrørende de stikprøveudtagne EU-producenters finansielle resultater, såsom rentabilitet og investeringsafkast, påvirket i alvorlig grad. Det er derfor vigtigt, at priserne igen kommer op på et ikke-dumpet eller i det mindste et ikke-skadevoldende niveau, så alle producenter kan operere på EU-markedet på rimelige handelsvilkår. Uden foranstaltninger er der stor sandsynlighed for, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forværres yderligere. Dårlige resultater i SSHR-segmentet vil påvirke EU-producenternes segmenter i efterfølgende handelsled og navnlig deres bundne produktion. EU-producenterne er stærkt afhængige af forretningsmodellen med en kombination af salg på det frie marked og bunden produktion. En forringelse af det frie markedssegment kunne ligeledes udgøre en risiko for det bundne produktionssegment, som repræsenterer større produktionsmængder og beskæftigelsestal end det frie marked.

(364) Det konkluderes derfor foreløbigt, at indførelsen af antidumpingtold vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, da den vil få mulighed for at genrejse sig efter virkningerne af den konstaterede skadevoldende dumping.

### 7.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(365) To parter gav sig til kende som ikke forretningsmæssigt forbundne importører og besvarede det relevante spørgeskema. Der blev imidlertid ikke fulgt op på besvarelsen fra den ene af dem, da importøren viste sig at operere i et land uden for Unionen.

(366) Den anden part viste sig ikke at være en egentlig importør, men et servicecenter for forskellige operationer. Der var derfor ikke noget samarbejde fra egentlige importører. Ifølge den samarbejdende servicecenteroperatør medfører en forhøjelse af prisen på de pågældende varer højere produktionsomkostninger for europæiske brugere af varerne, hvilket forvolder disse brugere skade. Mere specifikt fremsatte parten en anmodning om udelukkelse af varer, som er behandlet i afsnit 2.3 sammen med andre lignende anmodninger.

(367) På dette grundlag er der på nuværende tidspunkt intet, der tyder på, at foranstaltningerne vil være i strid med importørernes interesser.

### 7.3. **Brugernes interesser**

(368) To brugere samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(369) En af brugerne, der indsendte en spørgeskemabesvarelse, var en producent af rør af rustfrit stål. Med hensyn til denne bruger konstaterede Kommissionen, at indførelsen af foranstaltninger i betragtning af brugerens indkøbs- og importmængde, den samlede fortjeneste og fortjenesten fra varer, der involverer den pågældende vare som input, ikke ville skade den urimeligt.

(370) Den anden samarbejdsvillige bruger er en producent af varer af rustfrit stål, som konkurrerer med EU-erhvervsgrenen på flere af sine vigtigste markeder i efterfølgende handelsled. Den indkøber betydelige mængder af SSHR fra EU-erhvervsgrenen samt fra producenter uden for Unionen, herunder i de pågældende lande. Denne bruger har udtrykt bekymring over forsyningssikkerheden og købspriserne som følge af en eventuel indførelse af told. Den er den eneste store uafhængige bruger af den pågældende vare i Unionen. Uden en integreret stålproduktion afhænger den fuldt ud af pladeleverancer fra andre parter til fremstilling af varer i senere produktionsled. Parten påstod, at EU-erhvervsgrenen ikke er interesseret i at sælge yderligere store mængder af SSHR til den, navnlig én varetype (sorte bredbånd) til konkurrencedygtige priser, eftersom EU-producenterne ville foretrække at beholde dem til deres egen bundne produktion. Denne påstand afvises, idet EU-erhvervsgrenen havde en uudnyttet kapacitet i hele den betragtede periode, som var mindst fire gange så stor som den pågældende brugers samlede efterspørgsel. Som klageren har anført, er flere EU-producenter desuden parat til at levere sorte bredbånd som oplyst på producenternes websteder. Da brugeren allerede har etableret forsyningskæder og kontakter med producenter i tredjelande, er det endelig også rimeligt at forvente, at den også vil være i stand til at diversificere sin forsyning ved at købe mere fra tredjelande.

(371) Forudsat at alle relevante faktorer (navnlig kilder, mængder og priser før told ved indkøb og omsætning af varer i efterfølgende produktionsled) forbliver uændrede i forhold til undersøgelsesperioden, har Kommissionen konstateret, at denne brugers samlede årlige fortjeneste i alvorlig grad vil blive påvirket negativt, hvis der indføres told på importen fra Kina og Indonesien i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

(372) Hvis der under samme antagelse som i betragtning 370 indføres told på importen fra Kina og Indonesien i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, vil den samlede årlige fortjeneste også blive påvirket, men i langt mindre grad.

(373) Ovenstående scenarier er baseret på statiske antagelser (dvs. at alle relevante faktorer forbliver uændrede, bortset fra at tolden vil blive pålagt og dermed indregnet). Faktisk er der tale om de værst tænkelige scenarier, da andre underliggende faktorer sandsynligvis vil ændre sig, hvis der indføres told, jf. nedenfor.

(374) For det første vil indkøbsmønstre og købspriser ikke være de samme. Hvis priserne på importen fra især Kina og Indonesien gøres til genstand for en opjustering, vil importen fra andre forsyningskilder sandsynligvis blive genoptaget i større mængder. Vi bemærker navnlig, at importen fra Sydkorea var på et højt niveau til og med 2016, hvor den var på 65 000 ton. I betragtning af markedsudviklingen siden da har denne import mistet store markedsandele i årenes løb (se tabel 15), men det kan forventes, at eksporterende producenter fra Sydkorea — men også fra andre producentlande som Sydafrika — efter indførelsen af foranstaltninger igen i stigende grad vil fokusere på EU-markedet, da de vil være bedre rustet til at konkurrere til gavn for brugerne. Det forventes også, at EU-erhvervsgrenen vil være i stand til at sælge større mængder til brugerne til konkurrencedygtige priser på grund af foranstaltningernes afhjælpende virkninger. EU-erhvervsgrenen har ganske enkelt ikke råd til at miste vigtige markedsandele i Unionen, hvilket bekræftes af denne undersøgelse. Hvad angår den anden bruger, der er nævnt ovenfor, kan denne som følge af sin størrelse og betydning som en af EU-erhvervsgrenens kunder have en vis indflydelse, som sandsynligvis vil blive større, hvis den køber endnu større mængder af EU-erhvervsgrenen.

(375) Det skal også bemærkes, at det forventes, at de gældende stålbeskyttelsesforanstaltninger, som også vedrører den pågældende vare, udløber i juli 2021. Dette betyder, at brugerne fra juli 2021 vil have øget adgang til alternative kilder, da de kvoterestriktioner, der har været gældende siden den 19. juli 2018, vil blive ophævet.

(376) Det forventes derfor, at brugerne som helhed sandsynligvis vil blive påvirket negativt af indførelsen af told, men at virkningen af tolden på de fastsatte niveauer for Kina og Indonesien i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, ikke som sådan er uforholdsmæssig, da det forventes, at brugerindustrien vil være i stand til at tilpasse sig den nye situation. Hvis tolden fastsættes i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, forventes alle de samarbejdsvillige brugere faktisk fortsat at være rentable.

(377) Hvis der indføres told i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, fastslog Kommissionen imidlertid, at de mulige virkninger af foranstaltningerne over for Kina og Indonesien på dumpingmargenniveau ville være uforholdsmæssige i betragtning af de mulige stærke negative virkninger for visse EU-virksomheders forsyningskæder og især for brugerne. Kommissionen fandt faktisk, at brugerindustrien, og navnlig brugere, der købte betydelige mængder fra Kina og/eller Indonesien i undersøgelsesperioden, i et sådant scenario kunne blive uretmæssigt påvirket og som følge heraf kunne blive tabsgivende.

### 7.3. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(378) På grundlag af ovenstående og på betingelse af, at tolden indføres i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, konkluderede Kommissionen foreløbigt, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i de pågældende lande på dette tidspunkt af undersøgelsen.

## 8. **MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(379) På grundlag af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger over for importen af fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede, med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan, for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.

(380) Der bør indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede skadesmargenerne med dumpingmargenerne. Tolden bør fastsættes på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.

(381) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

| Land | Virksomhed | Dumping-margen | Skadesmar-gen (%) | Midlertidig antidumping-told |
|---|---|---|---|---|
| Indonesien | PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry<br>og<br>PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel | 19,2 % | 17,0 % | 17,0 % |
| Indonesien | Alle andre virksomheder | 19,2 % | 17,0 % | 17,0 % |
| Folkerepublikken Kina | Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. | 108,4 % | 18,9 % | 18,9 % |
| Folkerepublikken Kina | Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd | 55,6 % | 14,5 % | 14,5 % |
| Folkerepublikken Kina | Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd | 87,9 % | 17,4 % | 17,4 % |
| Folkerepublikken Kina | Fujian Dingxin Technology Co., Ltd. | 87,9 % | 17,4 % | 17,4 % |
| Folkerepublikken Kina | Alle andre virksomheder | 108,4 % | 18,9 % | 18,9 % |

| Land | Virksomhed | Dumping-margen | Skadesmargen (%) | Midlertidig antidumping-told |
|---|---|---|---|---|
| Taiwan | Yieh United Steel Co.<br>og<br>Tang Eng Iron Works Co. Ltd. | 6,0 % | 24,1 % | 6,0 % |
| Taiwan | Walsin Lihwa Co. | 7,5 % | 18,3 % | 7,5 % |
| Taiwan | Alle andre virksomheder | 7,5 % | 24,1 % | 7,5 % |

(382) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra de foreløbige konklusioner i denne undersøgelse. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågælde lande, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(383) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([97]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(384) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(385) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og bør i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(386) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(387) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

## 9. **REGISTRERING**

(388) Som nævnt i betragtning 3 indførte Kommissionen registrering af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål. Registreringen fandt sted med henblik på eventuel efterfølgende opkrævning af told med tilbagevirkende kraft i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 4. Registreringen foregik således allerede i forhåndsfremlæggelsesperioden.

([97]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(389) I betragtning af konklusionerne i den foreløbige fase bør registreringen af import ophøre/afbrydes.

(390) Der er ikke truffet afgørelse om en eventuel anvendelse af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft på dette tidspunkt i sagen. En sådan afgørelse vil blive truffet i den endelige fase.

## 10. **OPLYSNINGER I DEN MIDLERTIDIGE FASE**

(391) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a underrettede Kommissionen de interesserede parter om den påtænkte indførelse af midlertidig told. Disse oplysninger blev også offentliggjort på GD TRADE's websted. Interesserede parter fik tre arbejdsdage til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af de beregninger, der var blevet fremlagt specifikt for dem.

(392) To eksporterende producenter i Kina, to eksporterende producenter i Indonesien og tre producenter og et uafhængigt servicecenter i Taiwan fremsatte bemærkninger. Kommissionen tog bemærkningerne, som vedrørte regnefejl, i betragtning og rettede derfor margenerne.

## 11. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(393) I overensstemmelse med god forvaltningspraksis vil Kommissionen opfordre de interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger og/eller til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer inden for en fastsat tidsfrist.

(394) Konklusionerne om indførelsen af en midlertidig told er foreløbige og kan ændres i undersøgelsens endelige fase —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede, og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, i øjeblikket henhørende under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, fremstillet af følgende virksomheder:

| Land | Virksomhed | Midlertidig antidumpingtold | Taric-tillægskode |
|---|---|---|---|
| Indonesien | PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry | 17,0 % | C541 |
| Indonesien | PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel | 17,0 % | C547 |
| Indonesien | Alle andre virksomheder | 17,0 % | C999 |
| Folkerepublikken Kina | Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. | 18,9 % | C163 |
| Folkerepublikken Kina | Taiyuan Taigang Daming Metal Products | 18,9 % | C542 |
| Folkerepublikken Kina | Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd | 18,9 % | C543 |
| Folkerepublikken Kina | Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd. | 18,9 % | C025 |
| Folkerepublikken Kina | Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd | 14,5 % | C544 |
| Folkerepublikken Kina | Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd | 17,4 % | C545 |
| Folkerepublikken Kina | Fujian Dingxin Technology Co., Ltd. | 17,4 % | C546 |

| Land | Virksomhed | Midlertidig antidumpingtold | Taric-tillægskode |
|---|---|---|---|
| Folkerepublikken Kina | Alle andre virksomheder | 18,9 % | C999 |
| Taiwan | Yieh United Steel Co. | 6,0 % | C032 |
| Taiwan | Tang Eng Iron Works Co. Ltd. | 6,0 % | C031 |
| Taiwan | Walsin Lihwa Co. | 7,5 % | C548 |
| Taiwan | Alle andre virksomheder | 7,5 % | C999 |

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »*Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.*« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

5. Hvis der indgives en erklæring om overgang til fri omsætning vedrørende den i stk. 1 omhandlede vare, angives antallet af enheder af den importerede vare i det relevante felt i erklæringen.

6. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

*Artikel 2*

1. Interesserede parter skal indgive deres skriftlige bemærkninger til denne forordning til Kommissionen senest 15 kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

2. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med Kommissionen, skal anmode herom senest fem kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer, skal anmode herom inden for fem kalenderdage fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse. Høringskonsulenten skal undersøge anmodninger, som indgives efter denne frist, og kan beslutte at imødekomme sådanne anmodninger, hvis det er hensigtsmæssigt.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 2020.

*På Kommissionens vegne*
Ursula VON DER LEYEN
*Formand*